

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَ اللّٰه پِه نامہ شریع کوم چھ لوئے مہریان دِیریات رحم خاوند

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي

بیشک | واؤریدل | اللہ | خبرہ | دھف بنے | چہ | جگرہ | کولہ | تاسرہ | دخیل | خاوند | پہ | حقہ | اوشکایت | کولہ |
بیشک | چہ | اللہ | تعالیٰ | دھف | بنے | خبرہ | واؤریدل | چہ | دخیل | خاوند | پہ | حقہ | تاسرہ | نکرہ | کولہ | او | اللہ | تعالیٰ | نہ

إِلَى اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۖ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ①

دَاللّٰهُ نَهْ | اَو اللّٰهُ | اَوْرِيْدِيْ | سَتَاوَدَ دَوَاوْ خَيْرِ | بِيْشَكْ اللّٰهُ | اَوْرِيْدِيْ | لِيْدِيْ دِيْ دِيْ
 لِيْ شَكَايَتْ كُوْ | اَو اللّٰهُ تَعَالٰی سَتَاوَدَ دَوَاوْ خَيْرِ | اَوْرِيْدِيْ | يَقِيْنًا اللّٰهُ تَعَالٰی هَرَقَهْ اَوْرِيْ هَرَقَهْ وَيِيْ

الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ يَسَاءُ بِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ

کوم خلق چہ | ظہار کوی | لہ تاسو نہ | د خپلو بنحو سرہ | نہ دی | دوئی | میندے دوی
 به تاسو کئے څوک چہ | د خپلو بنحو سرہ | ظہار کوی | ا نو هغه بنه د دوئی (هغه) میندے (خو) نه شي

إِنْ أَمَّهْتَهُمْ إِلَّا الْإِثْمَ وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا

نہادی میں دے دوئی | مکر | ہفتہ چہ | زبیر ولی نے دی دوئی | اوبیشکہ دوئی | وائی | نامعقولہ

مِنْ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ

خبرہ | اودروع | اوبیشکہ اللہ | معاف کوئے | دیر بخش کوئے دے | اوکوم خلق چہ

ظہر: ۱۱۱ مَسَامِعُ ۱۱۲ لَعُونُونَ ۱۱۳ لَبَا ۱۱۴ قَالُوا ۱۱۵ فَتَحَنَّنْ ۱۱۶

طهرون | من يساءلهم | لم يعودون لها قالوا | فحريز
 لهارد کوی | چلو بنکو سره | بیا دوئی واپس شی | له هغه مښنه | چه دوئی ویلې دی | نوازاد ول دی

خپلو بنځو سره څه څرگندوي ، بيا د خپله خبره نه واپس کيدل (يعني تلافی کول) غواړي ، نو هغه په ذمه

غلام | دراند له د نه چه | دوئی دواړه یو بل ته لاس پوسی | هر یو که خبره | تاسو ته نصیحت کول شي | او الله

غلام از ادا دل دی و پانده دهنه چه دوا به یوبل سوره یو خلئ شی داخکه دی چه تا سوله دهنه نصیعت واخنی اوانه

مَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

ہفتہ گئے | چہ تاسوئے کوئی | خبردارد | نوخو کہ چہ | بیابانہ مومی (غلام) | نوروزی دے دی | دو دو میں سے
تاسو پہ کارونوبہ خبر دے۔ نوخو کہ چہ غلام بیابانہ مومی، نو دوہ میا شتے روڑے د پرلہ پے

تَتَابَعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۖ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ

سَيِّئِينَ مَسْكِينًا ذَٰلِكَ لِنُؤَمِّنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتِلْكَ

شہیتو (۳) | مسکینانو تہ | ۱ | حکمہ چہ تاسو ایمان راوی | پہ اللہ | او ددہ پہ رسول باند | او دا
مسکینانو لہ ۶ خوراک و رکری دا (حکمونہ) حکمہ دی | چہ تاسو پہ اللہ او ددہ پہ رسول ایمان راوی | او دا اللہ

حُدُودُ اللَّهِ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

حدونہ دی | ذ اللہ | او کافرانو د پارہ | عذاب دے | دردناک | بیشک | کوم خلق چہ
مقرر حدونہ دی ، او منکرانو لہ دردناک عذاب مقرر دے - خوک چہ ذ اللہ او ددہ

يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ

مخالفت کوی | ذ اللہ | او ددہ در رسول | دوی بذلیلہ کرے شی | لکہ چہ ذلیلہ کرے شوی وو | ہفہ خلق چہ
رسول (د حکم) نہ مخالفت کوی ، ہفوی بہ دے خوارشی لکہ بخواف خلق چہ خوار

مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

لہ دوی نہ و باند وو | او بیشک نازل کول مونہ | آیتونہ | واضحہ | او کافرانو د پارہ | عذاب
نشوی وو | او مونہ خو خورکند | آیتونہ رالیری دی | او منکرانو لہ سپکوونکے عذاب

مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا

رُسا کوونکے | پہ کومہ ورخ چہ بہ | دوی رپاغوی | اللہ | قول | بیابہ و بنائی دوی | ہفہ خہ | چہ دوی بہ کول
مقرر دے - پہ کومہ ورخ چہ اللہ تعالیٰ دا قول خلق (د قبرونہ) را وچت کوی | بیا خہ چہ بہ دوی کول ہفہ قول بہ و ژوبانی

أَخْصَبَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

سنبال ساتی دی دا اللہ | او دوی ہیر کوی ددا | او اللہ | بہ ہر خیز باند | کوہ دے -
دے کارونہ اللہ خوشنبال ساتی دے | او دوی نہ ہیر شوی دی ، او اللہ تعالیٰ پہ ہر خیز باند بنہ خبر دے -

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

آیا نہ دی کتی تا | چہ بیشک اللہ | پوہیری | پہ ہفہ خہ | چہ پہ آسمانوں کتی | او پہ ہفہ خہ | پہ زمکہ کتی دی
آیا تا پہ دے خبرہ غور نہ دے کرے چہ اللہ تعالیٰ نہ د آسمانوں او د زمکہ ہر خیز بنہ معلوم دے

مَا يَكُونُ مِنْ جَوَائِ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ

نہ دی | پتہ مشورہ | د دریو کسانو | مگر دے (اللہ وی) | خلورم پہ دوی کتی | او نہ د پنجو
پہ دریو کسانو کتی ہیہ د غور مجلس دے نہ کیری | چہ خلورم | بکے اللہ نہ وی | او نہ پہ پنجو کتی

إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ

مگر (اللہ) | شپرم پہ دوی کتی | او نہ کم | لہ دے نہ | او نہ زیات | مگر دوی | ددوی سرہ
پہ کوم کتی چہ شپرم اللہ نہ وی او ددعہ شان) نہ ددے نہ کم او نہ ددے نہ زیات لیکن ہفہ (اللہ) ددوی سرہ وی

أَيُّنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ

کوم خائے کتی | چہ دوی وی | بیابہ | دے و بنائی دوی | خہ چہ | دوی کول | پہ ورخ | د قیامت
دوی پہ ہر خائے کتی چہ وی ، بیا د قیامت پہ ورخ بہ خیل کارونہ ورتہ و باند کیری دی

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا

بیشک الله | یہ ہر چیز باند | پوہ دے | آیاتانہ دی کئی | ہفہ خلقوتہ | چہ منع کرے شوی وو
بیشک چہ الله تعالیٰ نہ ہر خفہ معلوم دی | آیاتہ دے خلقو حال نہ نہ گورے | چہ نہ ناجانزہ بہتہ

عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ

د بہتہ مشورونہ | بیا دوئی را کرخی | ہفہ خفہ تہ | چہ منع کرے شوی وو | لہ ہفہ نہ | او دوئی پہتہ مشورہ کوی
مشورونہ منع کرے شوی وو، بیا د کوے خبرے نہ چہ دوئی منع کرے شوی وو ہم پہ ہفہ کار کینے لیکادی او د

بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ

پہ گناہ | او سرکشئی | او د رسول د نافرمانئی (سرے) | او ہر کھ | چہ دوئی راخی تاتہ
گناہ او د زیاتی کولو او د رسول د نافرمانئی پہ حقلہ پت پت مجلسونہ کوی او چہ (لے بنی) تاتہ را حجامخ

حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ

نوسلام کوی تاتہ | پہ د لفظ نوسر | چہ سلام نہ کرے تاتہ پہ ہفہ سر | الله | او دوئی وائی | پہ خیلوزہ وونکے
شئی نو پہ د اسے نکو دریا نڈ سلام اچوی چہ الله دریا نڈ ہفہ سلام اچولے نہ دے او پہ خیلوزہ وونو کینے وائی

لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسِبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا

چہ ولے نہ | لکوی عذاب مونرتہ الله | پہ ہفہ خفہ | چہ مونرتے وائیو | کافی د کوئی پارہ | دوزخ | دوئی بہ داخل شئی دتہ
چہ خفہ مونرتو وائیو الله تعالیٰ مونرتہ دے ہفہ سزا ولے نہ لکوی دے خلقو لہ دوزخ بس دے، ہفوی بہ پیکنے ورنوئی

فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا

پس بد دے | حالتے د ورتلو | اے | ایمان والو ! | ہر کھ چہ تاسو بدیل سر پہتہ مشورہ کوی | نو پہتہ مشورہ کوی
او د دیرہ خرابہ تیکانورہ دے | اے | مؤمنانو ! | ہر کھ چہ غویہ بین مجلس کوی نو د گناہ د زیاتی او د

بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبُرِّ وَالْتَّقْوَىٰ

د گناہ | او سرکشئی | او د رسول د نافرمانئی | او پہتہ مشورہ کوی | د نیکی | او پریہیز کاری
رسول د نافرمانئی پہ حقلہ ہیچرے مشورے مہ کوی | بکہ د نیکی او د پریہیز کاری پہ حقلہ صلاح مشورہ

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ

او ویریہی | د الله نہ | ہفہ ذات | چہ طرف د ہفہ تہ پہ | تاسو جمع کرے شئی | بیشک | پتہ (د غویہ) صلاح | غود شیطان کار دے
کوی او د الله تعالیٰ نہ ویریہی چہ تاسو تول بہ ورتہ را فو لیریہی | غویہ بین صلاح گانے د شیطان پہ لمسہ کیہی

لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا

چہ غزن کوی | ہفہ خلق چہ | ایمان لے راوے دے | اونہ دے | ہفہ دوئی نہ نقصان وروکے | د ہیچ خیز | مہ
چہ مؤمنان پرے غزن کوی | حال دادے چہ د الله تعالیٰ د حکم نہ بغیر شیطان ہفوی تہ ہیچ ضرر نہ

بِأَذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پہ حکم د الله | او ہم پہ الله باند | پکار دے چہ توکل وکری | مؤمنان | اے | ایمان والو !
شئی رسوے او ایمان والو لہ خوبس ہم پہ الله تعالیٰ توکل کول پکاری

إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ

ہرگاہ کہ | اُوٹیلے شی | تاسو ته | چه کشاده کنبیئی تا | په مجلسونو کې | پس کشاده کوئی مائے | فراخی به پیداکړی | الله

لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

تاسو پاره | او هرگاه چه وویلے شی | چه پاڅی | پس پاڅی | او چته به کړی | الله | دهغه خلقو چه | ایمائے راوړد |

مَنْكُمْ وَالَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

له تاسو نه | او دهغه خلقو چه ورکړے شو | علم | درجے | او الله | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئی

خَيْرٌ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا

خبردار که | اے ایمان والو! | هرگاه چه | پته مشوره کوئی تاسو | رسول سره | نو ورومپه ورکړی تاسو

بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ

وړاندې | د خپله مشورے نه | صدقه | دا کار | غوره ده | تاسو د پاره | او | زیات پاکیزه |

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ عَاشَقْتُمْ

پس که چیرې بیا نه مومنی تاسو | نو بیشکه | الله | چېرې مخونکے | مهربان ده | آيا تاسو ورو پیدای

أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقْتُمْ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا

(له دښته) چه تاسو ورومپه ورکړی | وړاندې | د مشورے خپله | صدقے ؟ | بیا هرگاه چه | تاسو داسے ونه کړل

وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

او معافی وکړه | الله | تاسو ته | نواقم کړی | مونځ | او ورکړی | زکوٰۃ

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ ۝ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

او حکم منی | الله | او دده د رسول | او الله | خبردار ده | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

آيا تانه دی کتلی | هغه خلقو ته چه | دوستی کوئی | د داسے قوم سره | چه غضب کړے | الله | په هغوی باندې

(داسے پیغمبره) آيا تا هغه خلقو ته نه دی کتلی چه د داسے قوم سره دوستی لری په کوم چه د الله تعالی غضب نازل شو

مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۖ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ

نہ (خو) دوی | لہ تاسو دی | اونہ لہ هغوئ نہ | او دوی قسم خوری | پہ دروغو
(مناقضان) نہ تاسو سرہ دی اونہ د هغوئ (کافران) سرہ دی ، او سرہ د پوے پہ دروغہ قسمونہ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۚ اَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ

و دوی پوھیڑی | تیار کرے دے | الله | دوی دپارہ | عذاب | سخت | بیشک
خوری — | الله تعالیٰ هغوئ دپارہ سخت عذاب تیار کرے دے ، بیشک هغه

سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ اِتَّخَذُوا اِيْمَانَهُمْ جُزْءًا

بد دی | هغه خہ دوی | کوی | جوہ کبری دی دوی | قسمونہ خیل | دال
کارونہ چیر خراب دی چہ هغوئ کوی ، دوی دخیلو قسمونہ نہ ۛان لہ دال جوہ کرے دے

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

پس منع کوی دوی (خلق) | دلائے نہ | دالله | نو دوی دپارہ | عذاب دے | رُسا کوونکے
بیا خلق دالله تعالیٰ دلائے نہ منع کوی پس هغوئ دپارہ دذلت عذاب مقرر دے

لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ

ہیچ کلمہ بہ پہ کاروائہ شی | ددوی | مالونہ ددوی | اونہ | اولاد ددوی | دالله پہ وپاند | ہیچ ہم
د هغوئ مال او د هغوئ اولاد هغوئ ہیچہ د الله تعالیٰ رد عذاب) نہ بچ کوئے نہ شی

وَلِيكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ

ہم دا خلق دی | دوزخیان | دوی بہ | پہ دے کئے | ہمیشہ وی | پہ کومہ ورخہ پہ | راپا خوی دوی
ہم دغہ خلق دوزخیان دی | تل بہ | پیکئے (لوغون) پراتہ وی ، پہ کومہ ورخہ پہ الله تعالیٰ دوی

اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ

الله | قول | نو دوی بہ قسمونہ خوری | ددہ پہ وپاند | لکھ چہ | دوی بہ قسمونہ خور | ستاسو پہ وپاند
قول بیا راژوندی کری نو دالله د وپاند بہ داسے قسمونہ خوری لکھ ۛنک چہ (نن) ستاسو پہ وپاند خوری

وَيَحْسِبُونَ اَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ۝

او دوی خیال کوی | چہ دوی | پہ (خہ) فائدہ کئے | واوڑہ | بیشک | ہم دوی | دروغزن دی
او دا خیال کوی چہ کئی ددوی خہ دین ایمان شتہ ۛنبہ واوڑہ | چہ دوی | بالکل دروغزن دی

اَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانْسَاهُمْ ۚ ذِكْرُ اللَّهِ ۖ اُولَٰئِكَ

غالب راغلے دے | پہ دوی باند | شیطان | پس دہ ہیر کو لہ دوی نہ | ذکر دالله | ہم دادہ
(خبرہ دادہ چہ) پہ دوی باند شیطان قابو مند لے ۛ نو دالله تعالیٰ یادئے ترے نہ ہیر کرے دے ، ہم دغہ

حِزْبِ الشَّيْطَانِ ۚ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝ اِنَّ

جلہ | د شیطان | واوڑہ | بیشک | جلہ | د شیطان | ہم دوی دی نقصان مونہ لک | بیشک
د شیطان تو لک دے | او پہ دے پوہم شہ چہ د شیطان تو لکے بہ پہ تاوان کئے پاتے وی ۛوک

الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝

کوم خلق چہ | مخالفت کوی | د الله | او د د رسول | هم داخل دی | په دیرزیات ذلیلہ خلق کی
چہ د الله تعالیٰ او د د رسول مخالفت کوی | نو ہم دغه غورزیدی خلق دی ۔

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَ لَنَا وَرُسُلِي ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝

ولیکل | الله | چہ خا مخا به غالبم زه | اوزما رسول | بیشکه الله | دیر زور اور | غالب دے
الله تعالیٰ دالیکل دی چہ زه اوزما رسول به غالب پاته یو ، بیشکه الله تعالیٰ د قوت خاوند د دیر غالب دے

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ يُوَادُّونَ

ته به بیان مومے | یو قوم چہ | ایمان لوی | په الله | او په ورځ | د آخرت | چہ دوستی به وکړی
ته به هېچر د اونه مومے چہ څوک په خدا ئے او په رسول باند ایمان راوړی هغوی د داسه خلق مومے

مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ

د هغه پاس چہ مخالفت کوی | د الله | او د د رسول | اگر چہ | دی هغوی | پلاران د دوی | او ځامن د دوی
دوستانے و ساق چہ د الله او د رسول مخالف وی | اگر که هغوی ئے پلاران ، یا ځامن | یا وروڼه

أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۖ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

یا | وروڼه د دوی | یا خپلوان د دوی | هم داخل دی | چہ لیکل د الله | په زړونو د دوی کښه
یا د کورنی نور خلق وی - هم دغه کسان دی چہ الله تعالیٰ د هغوی په زړونو کښه د کا ایا

الْإِيمَانَ ۖ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

ایمان | او د دوی مدد ئے وکړو | په یو روح سره | له خپل طرف نه | او دے به داخل کړی دوی | په باغونو کښه
دنون بشخ کړے دے او هغوی ئے په خپله مهر باند مضبوط کړی دی | او داسه باغونو ته به ئے شنباسی

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

چہ بهیږی به | لاند د هغه نه | د لے | همیشه به وی | په هغه کښه | الله راضی شو | له دوی نه
چہ د هغه لاند به ولے بهیږی ، تل به پکښه استوگن وی | الله تعالیٰ به د هغوی ته راضی وی

وَرَضُوا عَنْهُ ۖ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۖ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

او دوی راضی شو | له دغه نه | هم داده | دله د الله | واوړه | بیشکه دله د الله | هم دوی دی خلاصه موندل
او هغوی به د الله تعالیٰ نه راضی وی ، هم دغه د الله تعالیٰ توکے دے او بشه واوړه | چہ د الله تعالیٰ توکے همیشه کامیاب دے

سُورَةُ الْحَشْرِ مَكِّيَّةٌ وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۖ وَعَشْرُونَ آيَةً وَتِلْكَ رُكُوعَاتُ

سوړه الحشر په مدینه کښه نازل شو او (شروع) په نامه د الله چہ نو مهربان دیرزیات هم کوونکے د
د الله په نامه شروع کوم چہ نو مهربان دیر زیات هم خاوند دے

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاکي بیانوی د الله هغه عزیزونه | چہ په آسمانونو کښه | او هغه | چہ په زمکه کښه دی | او هم دے | غالب
د الله تعالیٰ پاکي بیانوی هر څه چہ په آسمانونو او په زمکه کښه دی | او هغه دیر زور اور د حکمتونو

الْحَكِيمُ ① هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

حکمت خداوند کے | دے کہ ہفت ذات | راوے و بستر | ہفت کسان | چہ کافران شو | لہ اہل کتابونہ

مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا

د دوی لہ کورونونہ | د دہومبی حشر پہ وخت | تاسو گمان نہ کولو | چہ راوبہ ہی دوی | اودوی خیال کولو

أَنَّهُمْ مَّا نَعْتَهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ

انہم | د دوستی بہ و کوی | د داسے خلفیہ | د اکمان و و چہ خیل قلعہ مکے بہ | د الله | د نیولو نہ بیچ اوساقی نور | د الله | عذاب | پر کداسے غارے نہ

لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَى فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ يُخْرِبُونَ

چہ د دوی گمان نہ و و | اودے و اچولو | پہ زہونود دوی کینے | رعب | دوی نہول

يُؤْتُهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ②

کورونہ خیل | پہ لاسونو خیلو | او پہ لاسونو | د ممانو | پس عبرت حاصل کری | اسے خداوند اودے ستر کوا

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ

او کہ پھر نہ و د اخبہ | چہ لیکل و و | الله | پہ دوی باند | بے کورہ کیدل | نو خاغا پہ عذاب و کوی و دوی

فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

پہ دنیا | اودوی دپارہ | پہ آخرت کینے | عذاب | د اور دے | دا | خکے چہ دوی

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ④

مخالفت و کوی | د الله | اود دے د رسول | او خوک چہ مخالفت کوی | د الله | نویشکے | الله | سخت عذاب و کوی و د

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا

ہفتہ چہ | پر یکے تاسو | د تجورے اونی | یا تاسو پرینو کے ہفتہ | ولاہے | پہ خیلو جبر و باند

فِي آذِنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ⑤ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ

نور ہفتہ و و | د الله پہ حکم | چہ کرسوا کری | بدکاران | او ہفتہ چہ | راو کرحول | الله

وَأَلَّا اللَّهُ بِهِ حُكْمٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ ⑥

د الله پہ حکم و و | او (حکے و و) | چہ لا الله | نافزمانہ خلق رسوا کری | او الله تعالیٰ چہ خیل رسول نہ خہ (بغیر جنگ)

عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ

پیغمبر خیل نہ | لہ دوئی نہ | چہ نہ دی زغولی تاسو | پہ ہف باند | اسونہ | اونہ اوبنان
(نہ) دے (یہودو) نہ راؤ گرحول ، نو پہ ہف باند تاسو خیل اسونہ یا اوبنان خو زغولی نہ دی

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ

اولیکن | اللہ | غالب کوی | خیل پیغبران | پہ چاہہ | دے وغواری | او اللہ تعالیٰ
خو اللہ چہ پہ چاہے غواری نو خیل پیغبران پرے غالب راوی -

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ

پہ ہر خیز باند | قادر دے | ہفہ خہ چہ راؤ گرحول | اللہ | پہ پیغمبر خیل
پہ ہر خیز باند پورہ پورہ قدرت لری ، اللہ تعالیٰ چہ خیل پیغبرانہ دے نور و کلوہ خلقونہ کوم مال دے

مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

لہ (مالونو) دے اوسید و نکو دے | نو ہفہ دے اللہ | او دے رسول | او دے خیلوانو | او دے یتیمانو
تی و رکبے دے ، نو ہفہ دے اللہ تعالیٰ ، دے رسول او دے ہفہ دے خیلوانو ، او دے یتیمانو

وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ

او مسکینانو | او دے مسافرو دے پارہ دی | چہ ہفہ نہ وی | گردش کوونکی | پہ مینہ | دے دولت مندو کینے
او دے مسکینانو او دے مسافرو حق دے | چہ دے فی ستاسو دے مالدارو پہ قبضہ کینے

مِنْكُمْ ۖ وَمَا أَتَكُمْ الرَّسُولُ فَاخْذُوهُ ۖ وَمَا نَهَكُمُ

لہ تاسونہ | او خہ چہ | تاسولہ درکری | رسول | نو واخلی ہفہ | او ہفہ خہ | چہ منع کری تاسو
رانہ شئی اور رسول چہ تاسولہ خہ درکوی ہفہ واخلی ، او چہ دے خہ نہ نے منع کری

عَنْهُ فَأَنْتَهُوْا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

لہ ہفہ نہ | پس منع شئی تاسو | او ویری بی | دے اللہ نہ | بیشک | اللہ | سخت عذاب و رکونکے دے
دے ہفہ نہ منع شئی - او دے اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی بیشک چہ اللہ تعالیٰ پہ سزا و رکونکے دے یر سخت دے

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

دے پارہ دے فقیرانو | مهاجرینو | کوم چہ | ویستے شوی دی | لہ کورو و خیلونہ | او مالونو خیلونہ
دے ہفہ حاجتمند و مهاجرینو (دے نورو نہ زیات) حق دے چہ دے خیلو کورو نو او دے مالونو نہ راویستے شوی دی

يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصَرُّونَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

چہ غواری | فضل | دے اللہ | اورضامندی | او مدد کوی | دے اللہ | او دے رسول
دے اللہ تعالیٰ فضل او دے ہفہ رضا غواری او دے اللہ تعالیٰ (دے دین) او دے رسول امداد کوی

أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ ۝ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ

ہم داخل دی | رشتینی (مسلمانان) | او ہفہ کسانو دے پارہ | چہ قائم پاتے شئی | پہ کور کینے | او پہ ایمان باند
ہم دے خلق رشتینی (مسلمانان) دی - او اولاد مال دے ہفہ خلق (ہم حق دے) چہ دے ہفہ والاد کوس (میں نہ) کینے دے اولاد

مَنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

وړاند له دوی نه | د دوی محبت کوی | د هغه چاسره | چه هجرت کوی | د دوی سره | او نه بیا موی

فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةٌ مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ

په خپلو سینو کې | خه تنگی | له هغه نه | چه ورکړه شی د دوی ته | او د دوی غوره کوی نور

عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْمَةً

په خپلو ځانونو باند | اگر چه وی | په دوی باند | ولږه | او څوک چه | وساتل شو | له حرص

نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ

د نفس خپل نه | پس دغه خلق هم دوی دی | خلاصه موندونکی | او کوم خلق چه | راغلل | پس له دوی نه

يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا

د دوی وائی | اے زموږ ربه ! | وښه موبږه | او | وروڼه زموږ | کوم چه | وړاند شوی دی له موږه

بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا

په ایمان راوړونکې | اوه پیداکو | زموږ په زړونو کې | کینه | هغه کسانو پاره | چه ایمان راوړه

رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

اے زموږ ربه ! | بیشکه ته | ډیر مهربان | رحم کوونکې | آیا نه دی کتلی تا | هغه کسانو ته چه

نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

منافقت وکړه | چه د دوی وائی | خپلو هغه وروڼه ته | کوم چه | کافران دی | له اهل کتابو نه

لَيْنَ أَخْرَجْتُمْ مَعَكُمْ وَلَا تُطِيعُ فِيكُمْ

که چرې | وویستل شوی تاسو | نوموږ به هم اوڅو | تاسو سره | او موږ به نه منو | ستاسو په باره کې

أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَكُمْ ۝ وَاللَّهُ يَشْهَدُ

د چا | همیشه | او که چرې | تاسو سره جنګ وشو | نوموږ به ستا منډ کوو | او الله | گواهی ورکوی

خبره نه اورو ، او که تاسو سره جنګ کېږي نو ځانې به ستاسو امداد کوو او الله په دې گواهه

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا تَخْرُجُونَ مَعَهُمْ ۚ وَلَئِنْ

چہ بیشکہ دوی | دروغ زن دی | کہ چرے | دوی دویستے شی | نو دوی بہ ونہ شی | ددوی سرے | اوکہ چرے
چہ دوی دروغ وائی - کہ چرے کتابیان دویستے شول نو دوی بہ ورسره ونہ شی | اوکہ چرے

قَاتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَارُ

دوی سرے جنگ وشی | نو دوی بہ دھغوی مدہ ونہ کوی | اوکہ چرے | دھغوی مدہ ونہ کوی | نو خاخابہ دوی وکری | شا کا
دھغوی سرے جنگ وشی نو دوی بہ مد نہ کوی | اوکہ چرے مد نہ کوی | نو پہ شا بہ وکتبتی

ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ۝ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً ۚ فِي صُدُّورِهِمْ ۚ مِنَ اللَّهِ

بیابہ | دوی له مد نہ شی وکری | البتہ ستا سو خوف زیات دے | ددوی پہ سینو (زہون) کینے | له خدائے نہ
او بیابہ ددوی امداد نہ کیوی - (مسلمانو!) بیشکہ ددوی پہ زہون کینے دالله نہ ہم زیاتہ ستا سو ویرہ پرتہ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يِقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا ۚ إِلَّا

دا | حکہ چہ دوی | داسے قوم کے | چہ نہ پوہیری | دوی بہ جنگ ونہ کوی تاسوہ | تول | مکر
دا حکہ چہ دوی داسے خلق دی چہ دپوہ نہ کار نہ اخی - دوی کہ تول راجع شی نو ہم تاسو سرہ جنگ کولے نہ شی

فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ ۚ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ

پہ کلوتکے | چہ قلابند شوی وی | یا | وروستو | له دیوالونہ | جنگ ددوی | پہ خیل مینہ
خو پہ داسے کلوتکے چہ ترے نہ چاپیرہ دیوال وی یا دیوالونہ شانتہ ، ددوی جنگ پہ خیل مینہ

شَدِيدٌ ۚ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا ۚ وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّى ۚ ذَلِكَ

دیر سخت | گمان کوے تہ پہ دوی باند | دپوٹے والی | او | زہونہ ددوی | جد اجدادی | دا
کینے دیر سخت وی ستا پرے داکمان دچہ گنی دوی پوٹے دی | حالانکہ ددوی زہونہ بیل بیل دی ، دا

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا

حکہ چہ دوی | داسے قوم کے | چہ نہ پوہیری | پہ شان دحال | دھغہ کسانو چہ | چہ ویراند له دوی نہ وو | ہم نزد
حکہ چہ داخل د عقل نہ کار نہ اخی - ددوی مثال دھغہ خلقو دے چہ پخوا ترے تہ تیر شوی دی | دھغوی

ذَاتُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ

دوی وٹکلو | وبال | دکار خیل | او دوی دپارہ | عذاب | دردناک دے | پہ شان دحال
دخیلو کارونو خوند شیک دے | او پہ دردناک عذاب اختہ دی - ددوی مثال د

الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي

دشیطان دے | هرکد چہ ددوئیل | انسان تہ | چہ کافر شہ | پس هرکد چہ کافر شو | نو ددوئیل | بیشکہ زہ
شیطان دے ، چہ انسان تہ وائی چہ کافر شہ | نوچہ دھغہ کافر شی | نو بیاور تہ وائی چہ زہ

بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ

بیزاریم | له تانہ | بیشکہ زہ | دیریریم | دالله نہ | چہ رب دے | دتولو جہانونو | پس شی
ستا نہ بری یم ، زہ خود الله تعالی نہ دیریریم | چہ دتولو مخلوق رب دے - نو دواہو

عَاقِبَتُهُمَا أَتَهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ

انجام دے دو اور | داچہ دادوارہ یہ | پہ اور کئے وی | دوی بہ ہمیشہ وی | پہ کئے | اوہم دادہ

انجام داشو چہ دوارہ (دوزخ) اور تہ ارتاؤ کرے شو چہ تل یہ پیکنے (لوغون) پراتہ وی، او د ظلمانو

۵۹

جَزَاؤُا الظَّالِمِينَ ۱۷ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْتَرْ

سزا | د ظلمانو | اے | مؤمنانو ! | ویرہ کوئی | ذالہ | او پکار دہ چہ وکوری

سزا ہم دغہ مقرر دہ | اے مؤمنانو ! ذالہ تعالیٰ نہ ویرہ ساتی اوہم شوک دہ

نَفْسٍ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ

انسان | چہ غہ | وہاند لیبری دی دہ | صبا پارہ | اوویبری | ذالہ نہ | بیشکہ اللہ | خبردار کہ

وکوری چہ د صبا پارہ غہ لیبری دی ؟ او ذالہ نہ ویرہ لری، ہفہ ستاسو د کارونہ

بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۸ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ

پہ ہفہ غہ | چہ تاسوے کوئی | اومہ کیبری تاسو | پہ شان دہ کسانو | چہ ہیر کرو | اللہ | نو دہ ہیر کول دوی

پورہ پورہ خبر دے - | او دہ غہ چا پہ شان مہ کیبری چہ اللہ غہ ہیر کرو نو اللہ تعالیٰ ترے نہ

أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۱۹ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ

د دوی مانو نہ | ہم دا خلق دی | نافرمانہ | برابر نہ دی | دوزخیان

خیل مانو نہ ہیر کول ہم دغہ خو نافرمانہ (بد عمل) خلق دی۔ | دوزخیان او جنتیان ہیشکہ برابر

وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۲۰ لَوْ أَنزَلْنَا

او جنتیان | جنتیان | ہم دوی دی | کامیاب | کہ چرے نازل کروموز

نہ دی | ہم جنتیان کامیاب خلق دی - | کہ مونبردا قرآن

هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ

دا قرآن | پہ یوغرباند | نو غامناہ تالیق وودا | عاجزی کوئے | توتہ توتہ کید ویک | لہ ویرے نہ

پہ یوغرباند نازل کرے دے نو تابه لیدے وو چہ ذالہ تعالیٰ د ویرے نہ بہ فرمان مونکے اوچاؤ دے

اللَّهُ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۲۱

ذالہ | او دا | مثالونہ | مونبر بیان وودا | خلقو پارہ | پارہ دہ دوی | فکرو کری

وو، او دامثالونہ مونبر دہفہ خلقو پارہ بیان وود چہ ہفوی د غور او فکر نہ کار واخلی

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ

ہم ذالہ اللہ | ہفہ چہ | نشہ کھیٹوک معبود | سواد دہ نہ | پوہ دے | پہ پستو | اوینکارہ خیزونو ہم دے

اللہ تعالیٰ خوہم ہفہ دے چہ دہفہ نہ سوا بل معبود نشہ، دپت او د خوکند ہر غہ نہ خبر دے، ہفہ پیر

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲۲ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْمَلِكُ

مخبونک | مہربان | ہم دے ذالہ | ہفہ چہ | نشہ کھیٹوک معبود | سواد دہ نہ | دے بادشاہ دے

مہربان بیابیا رحم کوئے دے - | اللہ تعالیٰ خوہم ہفہ دے چہ دہفہ نہ سوا بل معبود نشہ، بادشاہ دے

الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

جبر پاک | سالم و تلو و عیب و نونہ | امن و رک و نک | ساتن و نک | غالب | جبر و بردست | لوئے دے
پاک دے | هر عیب نہ محفوظ | امن و رک و نک | حفاظت کو رکے | زبردست کے | ذرا بی درست کے | جبر لوئے دے

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۲۳ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ

پاک دے | الله | له هغه نہ | چه دوی شریکی | هم دے | الله | پیدا کو نک | نوئے بیکار کو نک
الله تعالیٰ ددوی د شرک نہ بالکل پاک دے - هم الله تعالیٰ پیدا کو نک درست جوہ و نک

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

صورت جوہ و نک | هم ددے دی نامے | بنائستہ | تسبیح کو | ددے خہ | پہ آسمانوں کے
صورت جوہ و نک دے | دھغہ بشکی بشکی نومونہ دی | پہ آسمانوں او پہ زمکہ کہنے هر خہ دھغہ

وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲۴

او زمکہ کہنے دی | او هم دے | غالب | د حکمت خاوند
پاک بیانی | او هغه زبردست | د حکمت خاوند دے -

سُورَةُ الْمُتَحَنَّةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ آيَةً وَفِيهَا دُرُوعَانِ

سورۃ المتحنہ پہ مدنی کے نازل شوم | د الله پہ نامہ | چه تو مہربا و بر زارم کو نک | او پہ دے کہے ۱۳ آیتوں او ۲ رکوع
د الله پہ نامہ شروع کوم چه لوئے مہربا و بر زارم خاوند دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ

اے ایمان والو! | مہ نسی تاسو | زما دشمنان | او خیل دشمنان | دوستان
اے مؤمنان! | زما دشمنان او خیل دشمنان | دوستان مہ | جوہ و نک

تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ

ور لیبی تاسو | ددوی طرف تہ | (پیغام د) محبت | او بیشک دوی کافران شوی دی | پہ هغه خہ | چه راغی دی تاسو
تاسو هغوی تہ د دوستی (او محبت) پیغام لیبی حال دا دے چه هغوی ددے دین منکران دی کوم چه تاسو

مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَن تُوْمِنُوا

لہ حق دین نہ | ددوی جلاوطن کو | پیغمبر | او خیل تاسو هم | د حکم | چه | تاسو ایمان راؤری
تہ راغہ دے | هغوی خو (ستاسو) رسول او تاسو (ستاسو وطن نہ) کو باسی | صرف پہ دے خبرہ چه تاسو

بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي

پہ الله | چه ستاسو رب | کہ چہ | تاسو و حقی | جہاد د پارہ | زما پہ لاسا کہے
پہ الله بانی چه ستاسو رب ایمان راؤری | کہ تاسو زما پہ لار کہے | جہاد د پارہ | زما د مرضی موند

وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ ۖ وَأَنَا أَعْلَمُ

او د پارہ د تلو | د رضامندی زما | تاسو پت (ور لیبی) | ددوی طرف تہ | (پیغام د) دوستی | او زہ پوہی
پہ غرض راوتلی یی | تاسو ورسرہ | پتہ پتہ مینہ ساتی - او مانہ پہ بنہ شان معلوم دی

يَمَّا أَخَفِيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ
 به هغه څه | چه تاسو پټوي | او په هغه څه | چه تاسو ښکاره کوئ | او څوک چې | له تاسو نه | نو بيشه هغه کړاى شو
 څه | چه تاسو پټوي | او څه | چه څرگندوي | او څوک چې | (د بيا د پاره) داسې وکړي ، نو هغه داسې
 سَوَاءَ السَّبِيلِ ۱ | اِنْ يَتَّقُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَاءُ وَيَسْطُوْا
 د نيغ | لاس ته نه | که چر دوى بيا مومي تاسو | نو دوى به شي | ستاسو | دشمنان | او را اوږده به کړي
 لاس ته نه به لاس ته شو | که د هغوى در باندې لاس ير شي | نو ستاسو دشمنان به وي | او خپل لاسونه او
 اَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنَّهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا كُو تَكْفُرُوْنَ ۲
 ستاسو طرفه | خپل لاسونه | او خپل ژبې | په بدې سره | او دوى خونېوى | کاش | چه تاسو کافران شئ .
 خپل ژبې به درته په بدې باندې را اوږدې کړي | او هغوى خود اغوايى چه تاسو کافران شئ .
 لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۳ يَفْصَلُ
 هيڅکله به نفع در نه کړي تاته | خپلوان ستاسو | او نه اولاد ستاسو | په ورځ | د قيامت | دې به فيصله وکړي
 خپل خپلوان او اولاد به مو هيڅ په کار رانه شي | د قيامت په ورځ . الله تعالى به
 بَيْنَكُمْ ۴ وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۵ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ
 ستاسو په مينه كنه | او الله | هغه څه ته | چه تاسو كوي | كورى | بيشه | د ۴ | تاسو د پاره
 ستاسو تر مينځه فيصله كوي او الله تعالى ستاسو كارونه دى كورى (او) تاسو د پاره خود ابراهيم او
 اُسُوَّةٌ حَسَنَةٌ فِيْ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ اِذْ قَالُوْا
 نمونه | ښه | په ابراهيم كنه | او په هغه خلق كنه | چه دده سره وو | هر كې به | دوى وويل
 د دوى د منگو په (ژوند) كنه يوه اعلى نمونه (موجود) د ۵ .
 لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءُوْا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
 خپل قوم ته | چه بيشه مونږ | بيزاره يو | له تاسو نه | اوله هغه څه نه | چه تاسو عبادت كوي | سوا | د الله نه
 وويل | چه مونږ له تاسو نه لاس په سر يو او د هغه معبودانو نه چه تاسو د الله نه سوا مقرر كړي دي
 كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ اَبَدًا
 مونږ انكار وكړ | ستاسو | او ښكاره شو | زمونږ او ستاسو تر مينځه | دشمني | او بغض | هيښه
 مونږ تاسو نه منكر يو او ستاسو تر مينځه د هميشه د پاره دشمني او بغض څرگند شوى دے
 حَتّٰى تُوْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَحَدَّةً اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِرَبِّهٖ لَاسْتَغْفِرَنَّ
 تر دے چه | تاسو | را وئ | په الله | چه يو دے | مگر | وينا | د ابراهيم | خپل پلار ته | چه زه به ښه غواړم
 تر څو چه تاسو په يو الله باندې ايمان رانه وئ ، مگر دا چه ابراهيم خپل پلار ته دا ويلي وو چه زه ستا په
 لَكَ وَمَا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۶ رَبَّنَا
 ستا د پاره | او زه اختيار نه لرم | د پاره ستا | له الله نه | د هيڅ څيز | اے زمونږ ربه
 حقله د بېخه دعا غواړم او زما د الله تعالى په وړاندې هيڅ اختيار نشته | اے زمونږه ربه !

عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

په تياڼد | مونږ توکل وکړو | اوهم ستا طرف ته | مونږ رجوع وکړه | اوهم ستا طرف ته | واپس درتلا دی
مونږ په تياڼد توکل کوو | او مونږ هم ستا طرف ته رجوع کوو | اوهم ستا طرف ته بېرته تگ ده

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْلَنَا رَبَّنَا

اړه مونږه ربه | مه جوړه مونږ | فتنه يا د اژما | دهغه کسانو | چه کافران دي | او وځښه مونږ | اړه مونږه ربه |
اړه مونږه ربه | مونږ د کافرو لاسونو ته مه پريږده | او مونږه کنا هونه وځښه له مونږه ربه |

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

بېشکه هم ته | ډير غالب | د حکمت خاوند يې | يقيناً | ده | تاسو د پاڼا | په دے کې | يوه نمونه | غوره
ته زبردست او د حکمتو خاوند يې | د دغه خلقو په وينا کې تاسو د پاره بڼه نمونه پرته ده

لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَفَزَحَّزَّ اللَّهُ فِتْنَتَهُ

هغه چا د پاره | چه امید لري | د الله | او د ورځې | د آخرت | او څوک چه | مخ واړوي | نو بېشکه
د هغه چا د پاره چه الله ته د ورتلو او د آخرت د ورځې عقیده لري ، او څوک چه ترې نه مخ واړوي نو الله تعالی

اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ عَسَى أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ

الله | بے نیازه ده | ستا بېل شوے | نزد دے | چه الله | پیدا کړي | ستاسو په مینه کې | او په مینه
د خوښۍ | په پروا او د تعریفو خاوند دے | دا څه عجیبه نه ده چه الله تعالی ستاسو او د هغه کسانو

الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ

د هغه خلقو کې | چه د شتمنی لري تاسو | له هغوی نه | دوستی | او الله | قدرت لرونکې ده | او الله
تر مینه مینه پیدا کړي چه (د ن) ورسره ستاسو د شتمنی ده | او الله ډیر لوی قادر دے ، او الله تعالی

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ

ځښوونکې | مهربان دے | نه منع کوي تاسو | الله | له هغه خلقونه | چه جنګ نه کوي تاسو سره
ځښوونکې ډیر زیات مهربان دے | الله تعالی تاسو د هغه چا نه منع کوي | چه د دین په حقله درسه

فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ

د دین په باره کې | او دوی نه یې ویستلي تاسو | له کورونو ستاسو نه | له دے نه چه | تاسو احسان وکړئ د دوی سره
جنګونه نه کوي | او نه هغوی تاسو د خپلو کورونو نه ویستلي یې | بکه الله اجازت درکوي | چه تاسو هغوی سره بڼه لری

وَتَقْسَطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ

او انصاف وکړئ | د دوی په حق کې | بېشکه الله | خوښوي | انصاف کوونکی | بېشکه | منع کوي تاسو
کوئی او انصاف ورسره کوئی | بېشکه انصاف کوونکی کسان د الله تعالی خوښوی | الله تعالی خو تاسو د هغه چا د

اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ

الله | له هغه خلقونه | چه جنګ کوي تاسو سره | د دین په حقله | او دوی د ویستلي تاسو | له کورونو ستاسو نه
دوستی نه منع کوي چه د دین په حقله درسه جنګیزي | او هغوی تاسو د خپلو کورونو نه ویستلي یې

وَاُظْهِرُوا عَلَىٰ اخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

او امداد لئے کرے | ستاسو پہ ویستلو کینے | چہ تاسو دوستی وکری وکری دوی سوا | اوٹوک چہ | دوستی وکری دوی سوا
او ستاسو پہ ویستلو کینے | دیو بل سوا مد کرے | اوٹوک چہ | دے خلقو سوا دوستی کوی

فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا جَاءَكُمْ

نوهم دغه خلق | ظالمان دی | اے | ایمان والو! | ہرکد چہ | راشی تاسو تہ
نوهم دغه خلق ظالمان دی - اے | مؤمنانو! | خہ وخت چہ مؤمنے بنے

الْمُؤْمِنَاتِ مَهْجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوْهُنَّ ۖ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ

مؤمنانے بنے | مهاجرے | نو ددوی امتحان واخلی | اللہ | بنہ پوہ دے | پہ ایمان ددوی
ہجرت وکری او تاسو لہ راشی نو ددوی آزمیبت کوی اللہ ددوی ایمان (یا پہ ایمانی) نہ بنہ واقفہ

فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ

پس کہ پچہ تاسو معلومے کوی دوی | چہ مؤمنانے دی | پس مہ واپس کوی دوی | د کافرانو طرف تہ | نہ ہفہ بنے
نو کہ ستاسو باوروشی چہ ہفوی مؤمنے دی | نو کافرانو تہ مہ واپس کوی | نہ دغه بنے

حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ وَاَتَوْهُنَّ مَا انْفَقُوا

حلالے دی | ددوی دیارہ | او نہ ہفہ کافران | حلال دی | ددوی دیارہ | او وکری ہفوی تہ | خہ چہ | ہفوی خرش وکرو
کافرانو لہ حلالے دی | او نہ کافران ہفوی لہ روا دی | او کافرانو لہ | وکری خہ چہ ہفوی رہے بنے | خرش کرے

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَا اتَيْنَتْهُنَّ اُجُورُهُنَّ

او نشتہ کنہ | پہ تاسو باند | دا چہ | تاسو نکاح وکری دوی سوا | ہرکد چہ | تاسو وکری دوی تہ | ددوی مہ
او پہ تاسو ہیئتہ کنہ نشتہ کہ تاسو ہفوی سوا نکاح وکری | خو ہل چہ مہ ورتہ ادا کوی،

وَلَا تُمْسِكُوْا بِعَصَمِ الْكُوفِرِ وَسْءَلُوْا مَا انْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ

او مہ ساتی تاسو | تعلقات | د کافرو بنے سوا | او غواہی | ہفہ خہ | چہ خرش کوی داسو | او د غواہی دوی
او چہ کوی کافرانے بنے دی ہفوی سوا تعلقات باقی مہ ساتی او چہ خورخرش مو پکریے وی ہفہ د کافرانو نہ و غواہی او ہفوی

مَا انْفَقُوا ۚ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

ہفہ خہ | کوی ددوی | ہم دادے | حکم د اللہ | دے یہ فیصلہ وکری | ستاسو پہ مینے کینے | او اللہ | پوہ
چہ خورخرش کرے وی ہفہ د (تاسو) و غواہی | ہم داد اللہ حکم د ہفہ ستاسو تر مینے فیصلہ کوی | او اللہ تعالیٰ دیر پوہ د

حٰكِمٌ ۝۱۰ وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ

د حکمت خاوند | او کہ پچہ | ستاسو د لاسه وئی | اوٹوک بنے | لہ بنے ستاسو تہ | د کافرانو طرف تہ
حکمت خاوند د | او کہ پچہ ستاسو پہ بنے کینے پوہ بنے | چہ کافرانو کینے پاتے شی | نو تاسو ہفہ کافرانو

فَعَاقِبْتُمْ ۚ فَاتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا انْفَقُوا

او غنیمت واخلی کافرانو نہ | نو وکری | ہفوتہ چہ | تلی دی | بنے ددوی | پہ شان د ہفہ خہ | چہ خرش کوی دوی
نہ غنیمت حاصل کوی نو د چا د لاس نہ چہ بنے و تلی دی ہفوی تہ د خپلے خرشے برابر مال ادا کوی۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ

او دیرہ کوئی | ذالہ | ہفتہ ذات ہے | تاسو پہ ہفتہ | ایمان لوی | اے نبی ! | ہر کچھ راسی تاتہ
او ذالہ تعالیٰ نہ ویرہ ساتی ہے تاسو پرے ایمان راؤرے دے۔ اے پیغمبرہ ! | چہ مؤمنے بنے درلہ

الْمُؤْمِنَتِ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرُكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا

مؤمنانے بنے | چہ بیعت کوی تاسرہ | پہ دے خبرہ چہ | شریک بہ نہ مقولوی | ذالہ سرہ | خہ غیر
راشی ، او ذلے خبرہ بیعت درسرہ کوی چہ اللہ تعالیٰ سرہ یہ | ہیٹوک نہ شریکوی

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

اونہ بہ دوئی غلاکوی | اونہ بہ دوئی زناکوی | اونہ بہ دوئی وژنی | اولاد خپل | اونہ بہ لکوی | خہ بہتان
او غلابہ نہ کوی ، او زنا بہ نہ کوی | او خپل بچی بہ نہ وژنی | او ذلے بہتان اولاد بہ نہ راؤری چہ مخہ نہ

يَقْتَرِبْنَ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ

چہ دوئی ترے وی | پہ مینہ دلاسو خپلو | او ذلے بپو خپلو کینے | او دوئی بہ نافرمانی نہ کوی سنا | پہ یونیک کار کینے
نہ پہ خاوند پورے | پہ دروغہ وتری ، او ذلے نیکی پہ یو کار کینے بہ ستا نافرمانی نہ کوی

فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

نوبیعت وکریہ دوئی سرہ | او بخینہ وغوارہ | او ذلے پارہ | ذالہ نہ | بیشک | اللہ | بخینوک | مہربان دے۔
نوتہ هغوی نہ لاس نیوکہ او ذلے هغوی پہ حقلہ ذالہ نہ بخینہ غوارہ بیشک اللہ بخینوک | دیر زیات مہربان دے۔

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَكَّلُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَیْسُوا

اے ایمان والو ! | دوستی مہ کوئی | ہفتہ قوم سرہ | چہ غضب کردہ | اللہ | پہ هغوی باند | هغوی نا امید شوی
اے مؤمنانو ! | ہفتہ | خلقو سرہ یارلے مہ ساتی چہ ذالہ تعالیٰ پہ غضب اختہ دی | ذالے آخرت نہ دے

مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِیْسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

لہ آخرت نہ | لکھنک چہ | نا امید شوی | کافران | لہ خاوندانو قبرونہ

مایوسہ دی | لکھ پہ قبرونہ کینے پراتہ کافران چہ مایوسہ دی ۔

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ صف پہ مدینہ کینے نازل شوا (شروع) | ذالہ پہ نامہ چہ کو مہربان دیر زیات رحم کونکے دے | پہ دے کینے ۱۲ آیتونہ او ۲ رکوع دی
ذالہ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان دیر زیات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاک بیانوی | ذالہ | ہفتہ | چہ پہ آسمانون کینے | او ہفتہ | چہ پہ زمکہ کینے دی | او ہم دے | غالب
ذالہ تعالیٰ پاک بیانوی ہر ہفتہ چہ پہ آسمانو او پہ زمکہ کینے دی ، او ہفتہ زبردست د حکمتونو

الْحَكِيمُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝

ذالے خاوند دے | اے ایمان والو ! | ولے | وایی تاسو | ہفتہ | چہ نہ کئے کوئی تاسو
خاوند دے۔ اے مؤمنانو ! | داسے خبرہ ولے د کئے نہ او باستی چہ ہفتہ نہ (پورہ) کوئی ۔

كَبَرَمَقَاتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

چہ بڑے ناخوشہ شود | پہ نزد دالہ | داچہ تاسو وایی | ہفہ خہ تاسو نہ کوئی | بیشکہ اللہ | خونوی
دالہ اللہ تعالیٰ پہ نزد د ناراضگی خبرہ دہ | داچہ داسے خبرہ کوئی | ہفہ (پورہ) کوئی نہ۔ دالہ تعالیٰ ہفہ کسان خوین

الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرصُومٌ ۝

ہفہ خلق چہ | جنگ کوی | دہ دہ پہ لارہ کئے | صف تری | لکہ چہ دوی | یود دیوال دے | پہ قلی سہنک کر شہ
وی چہ دہ ہفہ | پہ لارہ کئے | داسے جنگیری لکہ | پہ قلی پوہ شہ دیوال

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ

اوہلکہ پہ وویل | موسیٰ | خیل قوم تہ | اے زما قومہ! | ولے | تاسو تزنوی ما | او بیشکہ تاسو پوہیری
او خہ وخت چہ موسیٰ خیل قوم تہ وویل اے زما قومہ! تاسو مام لے ازاروی؟ او پہ دے بنہ پوہہ یی

أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ

چہ بیشکہ زہ | رسول یم | دالہ | ستاسو طرف تہ | پس ہرکہ چہ | دوی کارہ لالہ | نوکا بکہ کول | اللہ | زہوند دوی
چہ زہ تاسو تہ دالہ رسول راغلے یم، بیاہرکہ چہ ہفوی مگر اھی اختیار کرہ زہ، اللہ تعالیٰ دہفوی زہوند وارول

وَاللَّهُ لَإِيْهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

او اللہ | ہدایت نہ کوی | ناخرمانہ خلقوتہ | اوہلکہ پہ وویل | عیسیٰ خوٹہ دمریم
او اللہ تعالیٰ (داسے) ناخرمانہ خلقوتہ لارہ نہ بنائی۔ اوہ وخت لایا کرہ چہ عیسیٰ دمریم خوٹہ وویل چہ

يَبْنِيْ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللَّهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا

اے بنی اسرائیلو! | بیشکہ زہ | رسول یم | دالہ | ستاسو طرف تہ | تصدیق کوئے | دہفہ خہ
اے بنی اسرائیلو! زہ دالہ تعالیٰ رسول یم (چہ) تاسو طرف تہ (رالیرے شوے یم) دتورات تصدیق کوئے یم

بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي

چہ لہ مانہ ورائے | تورات | اوزیرے وکوئے یم | دیورسول | چہ راچی بہ | دروستولہ مانہ
چہ زمانہ ورائے راغلے دے، او دیو (بل) رسول زیرے درکوم چہ زمانہ پس بہ راچی،

اَسْمُهُ اَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ

نامہ دہفہ بہ | احمدوی | بیاہرکہ چہ | ہفہ راغلے دوی تہ | دہرگندہ نخبوسرہ | نوٹہ وویل | داخو | جادو دے
نوم بہ لے احمدوی۔ نو بیا چہ ہفہ ورتہ خرگندے نخبے راڈہے نو دوی وویل چہ داخو بنکارہ

مُبَيِّنٌ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكِذْبَ وَهُوَ

بنکارہ | اوٹوک | زیات ظالم | لہ ہفہ چانہ | چہ وے تول | پہ اللہ بانہ | دروغ | اوہفہ
جادو دے۔ او دہفہ چانہ غت ظالم ٹوک دے چہ پہ اللہ تعالیٰ بانہ دروغ تری؟ حال دا

يُدْعَى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللَّهُ لَإِيْهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ يَرْيَدُونَ

راجلے شی | داسلام طرف تہ | او اللہ | لارہ نہ بنائی | ظالما نو خلقوتہ | دوی غواری
چہ ہفہ داسلام طرف تہ راجلے شی، او اللہ تعالیٰ داسے ظالما نو ہدایت نہ کوی۔ دوی غواری

لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

چہ مرکری | نور د الله | پہ خپلو خلو سره | او الله | پوره کوونک | د نور خپل | اکرکه | بدئ گزری
چہ د خدائے نور د شعله په پوکو مرکری | او الله تعالیٰ به خپل نور کمال ته رسوی اکرکه په کافرانو

الْكَافِرُونَ ۵ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

کافران | هم د الله | هغه چه | وے لېږدو | پیغمبر خپل | هدایت | او دین | د حق سره | او د حق سره
بد لکي - الله تعالیٰ هغه ذات ده چه خپل رسول ته د هدایت او د حق دین سره راوړلېدو

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۶

چہ د غالب کړی دا | په ټولو دینونو باندې | اکرکه | بدئ گزری | مشرکان خلق
چہ دا دین په نورو ټولو دینونو باندې غالب کړی | اکرکه د مشرکانو په زړونو باندې تیاره راځي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابٍ

اے دایمان خاوندانو! | آیا زه د ښاییم تاسو ته | داسه تجارت | چه خلاصه د کرې تاسو ته | له عذاب
اے مؤمنانو! | آیا داسه تجارت درته د ښاییم چه د دردناک عذاب نه موږ

أَلِيكُمْ ۱۰ تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

دردناک نه | تاسو ایمان راوړئ | په الله | او د حق په رسول | او تاسو جهاد کوئ | په لاسه د الله
کړی - ؟ (هغه دا چه) په خدائے او په پیغمبر ایمان راوړئ ، او د الله تعالیٰ په لاسه کښه د خان او

بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۱۱

په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | هم دا | غوره دی | تاسو پاره | که چرسه | تاسو پوهیږئ -
د مال جهاد کوئ ، دا درله ډیره غوړیزه ده که تاسو پوهیږئ -

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

د ښه وښځی | تاسو پاره | ستاسو کښه هونه | او داخل به کړی تاسو | په باغونو کښه | چه بهیږي | لاند د هغه نه
الله تعالیٰ به ستاسو کښه هونه معاف کړی او داسه باغونو کښه به مو داخل کړی چه د هغه لاند به

الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۲

وے | او محلونو | پاکیزو ته | په باغونو کښه | د هېشه پاته کیدو | هم داده | کامیابی | لویه
وے بهیږی او ښکلو پاکیزه ځایونو ته چه په تل سمسور باغونو کښه به ابادوی، هم دغه غټه کامیابی ده

وَأُخْرَىٰ تَحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۱۳ وَبَشِيرٌ

او دویمه خبره | چه تاسو خوښوئ | مدد د الله | د الله د طرف نه | اوفته | نزدې | اوزیږه وړکې
او یوه بله (غټه کټه) چه ستاسو ډیره خوښه ده یعنی د الله مدد اوزرگتات او مؤمنانو ته د داسو

الْمُؤْمِنِينَ ۱۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ

مؤمنانو ته | اے دایمان خاوندانو | شئ تاسو | مددکار | د الله | لکه چه | وېلې وو
زیرې وړکړه | اے مؤمنانو! | تاسو د الله (د دین) مددکار شئ | لکه چه عیسیٰ د مریم

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

عِيسَى خَوْنِي دَمَرِيْم | حواریانو ته | چه خوک دے | زما مددکار | دالله طرف ته | وویل

خوئے حواریانو ته وویلی دو چه خوک ماسره دالله تعالی د پاره ملا تھوی ؟ حواریانو

الْحَوَارِيُّونَ تَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ

حواریانو | مونږیو | مددکار (دین) | دالله | نوایمان راؤدو | یوجاعت | له بنی اسرائیلونه

جواب ورکړو چه مونږ دالله (د دین) ملا تریو ، نو بیا په بنی اسرائیلو کښه یو قولی ایمان راؤدو

وَكَفَرْتُ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ

او انکار وکړو | یو جماعت | نو مونږ مدد وکړو | د هغه کسانو | چه ایمان راؤدو | په مقابل د دینانو د دغو کښه

وَبَلَّغْنَا قَوْلَهُ مَنكَرًا يَّائِي شَوْ | نو مونږ د دینمن په مقابل کښه دایماندارو امداد وکړو

فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝۱۳

| نودوئی شول | غالب |

نوهغوی غلبه بیا موندله .

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | اَحَدِي عَشْرَةَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعَانِ

سوره جمعه په مدینه کښه نازل شو | دالله په نامه شروع کوم چه نو مهربان دیر زیاترم کوونک د | او په کښه ۱۱ آیتونه او ۲ رکوع دی

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ

تسبیح کوی | دالله | هر هغه څه چه | په آسمانو نو کښه | او هر هغه څه | چه په زمکه کښه دی | دے بادشاه دے

الْقَدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۱ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمَمِیْنَ رَسُوْلًا

دیر پاک | غالب | د حکمت خاوند دے | هم دے | چا چه | راو لیږلو | په امیانو کښه | یو پیغمبر

مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ

هم له دوی نه | چه تلاوت کوی په دوی باند | د آیتونو د دے | او پاکوی دوی | او د دے کوی دوی ته | کتاب | او پوهه

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۝۲ وَاٰخِرِیْنَ مِنْهُمْ لَمَّا

اگر چه دوی وو | له دے نه وړاند | په ښکاره گمراهی کښه | او نوروله دم | له دوی نه چه لاندی

يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳ ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيْهِ

ملا و شوی | د دوی سره | او هم دے | غالب | د حکمت خاوند | دا دے | فضل | دالله | د ورکوی

چه هغوی لا تر اوسه رارسیدلی نه دی او هغه زبردست د حکمت خاوند دے | دا دالله فضل دے | چه هغه چه

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا

هغه چاته چه غواړي | او الله | خاوند د فضل | نوته دے | مثال | د هغه کسانو | چه بار کړے شو | په دې توگه |

التَّوْرَةِ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۝ يَسْ

تورات | بيا | اوچت نه کړو دوی دا | په شان د حال د خړدے | چه اوچتوي کتابونه | بد دے |

مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۝ وَاللَّهُ لَيَهْدِي

مثال | د هغه خلقو | کومو چه | دروغ وکړل | آيتونه د الله | او الله | لاره نه نيائي |

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنكُم

قوم | د ظالمونه | ووايه | اے خلقو | | چه يهوديان يئ | | که چر تاسو خيال کوئ | چه تاسو |

أَوْلِيَاءُ اللَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَوُّا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

دوستان يئ | د الله | سوا | د تورو خلقون | پس آرزو کړئ | د مرگ | که چرے تاسو رښتيني يئ |

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ ۝ وَاللَّهُ

او | دوی به آرزو نه کړي د دے | هميشه | په وجه د هغه | چه وړاندې وليدل | لاسونو د دوی | او الله |

عَلَيْكُمْ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِن الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

بښه پوهه | په ظالمانو | ووايه | بيشکه | مرگ | هغه چه | تاسو تښتي | له هغه نه | بيشکه هغه |

مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

تاسو ملاويږئ وکړئ | بيا به | واپس گرځوئ | طرف | د پوهېدني د پټو | او د ښکارو ته | بيا به د تاسو وښاي |

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ

خه چه به | تاسو کول | اے | ايمان وائو | هر کله چه | راؤ بللے شئ | مونږ د پاره |

مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۝ ذَلِكُمْ خَيْرٌ

په ورځ د جمع | نور مننه کړئ | د الله د ذکر طرف ته | او پرېږدئ | اخستل غږول | هم دا خبره | غواړد |

اذن وکړے شئ | نو د الله د پادولو د پاره روان شئ | او اخستل غږول پرېږدئ | دا تاسو د پاره غواړئ |

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا

تاسو ڌڀاره | ڪڏهن تاسو پوهيڙي | پس هر ڪله ۾ | پوره ادا شي | مونڱ | نوتاسو خوارق شي
دے | ڪڏهن تاسو پوهيڙي | بيا ڇه مونڱ پوره شي | نوبه زمڪه

فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ

په زمڪه ڪنه | او لٽوي | فضل (رزق) | دالله | او ياد ڪري | الله | دير | ڌڀاره ڌڀه تاسو
خوارق شي | او د خداي (مقرر ڪرے) روزي لٽوي | او الله تعالي دير دير يا دوي ڇه ڪامياب

تَفْلِحُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا

خلاصه بيا مومني | او هر ڪله ۾ | دوي دويي | تجارت | يا لوبه تماشه | نو | دوي منڀ ڪري | دهنه طرف ته
شي | او (خنه ڪسانو) ڇه د سودا يا د تماشه خيز وليدو، نوهن ڀس په منڀه خوارق واره شول

وَتَرْكُوكَ فَإِمَّا طَغَىٰ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِو

او پريڊي تا | ولاها | تنه دوايه | خنه ڇه | الله سره دي | هغه ديريندي | له لوبو نه
او تنه دے | ولاه پريڊي دے | ورته دوايه ڇه د الله تعالي سره ڪوم ثواب دے | هغه د تماشاوا د

وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

اوله تجارت نه | او الله | ديريندي | روزي ورڪونه دے
سودا ڪانونه دير غور ڪي او الله تعالي ديريندي روزي رسا دے

سُورَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ ۙ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سوره منافقون په مدينه ۾ نازل (شروع) د الله په نامه ڇه د مهرباني ډير زيارتم ڪونکي د
د الله په نامه شروع ڪوم ڇه د مهرباني ډير زيارتم خاوند دے

إِذَا جَاءَكَ الْمُنٰفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ

هر ڪله ڇه راشي تاته | منافقان | (نو) وائي | مونڱ گواهي ورکو | ڇه بيشكه ته | دالله رسول يئ
(اے نبی کریم) تاله ڇه منافقان راشي نو وائي ڇه مونڱ گواهي ورکو ڇه ته بيشكه دالله رسول يئ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ

او الله | پوهيڙي | ڇه بيشكه ته | ددے رسول يئ | او الله | گواهي ورکوي | ڇه بيشكه | منافقان خلق
او الله ته دا څو معلومه دے ڇه ته دالله رسول يئ | خواله (د ځخبر) گواهي (هم) کوي | ڇه د منافقان

لَكَذِبُونَ ۝ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا

دروغزن دي | دوي جو ڪري دي | قسمونه خپل | والونه | پس دوي منع ڪرل (خلق)
دروغزن دي | دوي ڄاڻ ته خپل قسمونه والونه ڪري دي | بيا دوي (نور خلق هم) د

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

دالله د لاره نه | بيشكه بددي | هغه خه | ڇه دوي ڪوي | دا | ځکه ڇه دوي
الله د لاره نه منع کوي | د دوي | ڇه دوي ڇه ڇه دوي | دا ځکه ڇه دوي

أَمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ⑤

ایمان را آورد | بیا | کافر شول | پس مهر و مهر شو | په زړه نو د دوی | پس دوی | نه پوهیږی
ایمان راورد | بیا | کافران شول نو په زړه نو د الله تعالی مهر و لکولو | نو اوس هغوی نه پوهیږی

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ

او هر کله چه | نه وویښه دوی ته | نو ښه لکي تاته | بدنونه د دوی | او که چیرې دوی خبره وکړی | نوته اوره
او چه ته ته وویښه نو د دوی بحث درته ښااسته ښکاره شی | او چه خبره کوی نوته د دوی

لِقَوْلِهِمْ ۖ كَانْتُمْ كَأَنْتُمْ خُشْبٌ مِّسْكٌ ۖ يَحَسْبُونَ كُلٌّ صِغَةً

د دوی خبره | لکه چه دوی | لرگی دی | په دیوال لکولې شی | دوی خیال کوی | هر د زور آواز
خبره اوره دوی بخت لکه (په دیوال پور) د درو له شوی لرگی دی، دوی هر د چغه په خپل

عَلَيْهِمْ ۖ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْنَهُمْ ۖ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَتَى يَوْمُكُونَ ⑥

په خپل ځان | م دوی دی | د ښمنان | نوته د دوی نه ځان ساته | هلاک کړی د الله | چه کوم خوا | دوی اړولی روان دی
ځان گزړی - دوی (ستا) د ښمنان دی د دوی نه ځان ساته الله د دوی برباد کړی، دا په کومه غاړه روان دی

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّ

او هر کله چه | دوی ته | چه راشی تاسو | چه بخښنه وغواړی | تاسو پاره | رسول الله | نو دوی تاو کړی
او چه ورته وویل شی | چه راځی چه د الله پیغمبر در له | بخښنه وغواړی | نو (دوی پکښه)

رُءُوسَهُمْ ۖ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ ۖ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۖ سَوَاءٌ

خپل سرونه | اوته په وویښه دوی | چه دوی مخ اړوی | او دوی | لوی کوونکی دی | برابره ده
خپل سرونه تاو کړی او ته په وویښه چه دوی مخونه جار باسی او ځان غټ گزړی د دوی په قتل

عَلَيْهِمْ ۖ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۖ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ

په دوی باند | که ته بخښنه وغواړې | د دوی دپاره | یا | بخښنه ونه غواړې | دوی دپاره | هیڅکله به ونه بخښی | الله
برابره ده که ته ور له بخښنه غواړې یا بخښنه نه غواړې، الله تعالی به دوی ته هیڅ

لَهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑦ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ

دوی | بیشکه الله | هدایت نه کوی | قوم د نافرمانو ته | دا هغه کسان دي چه | دوی وایي
بخښنه نه کوی یقیناً الله تعالی نافرمانه خلقو ته هدایت نه کوی - دا هغه کسان دی چه وایي چه

لَا تَفْقَهُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا

خرڅ مه کوی | په هغه چا باند | چه د رسول الله سره دی | تر دې چه | دوی خواره واره شی
څوک د الله پیغمبر سره راټول شوی دی | په هغوی خرڅ مه کوی | چه خواره واره شی

وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ

او الله دپاره دی | خزانه | د آسمانونو | او د زمک | اولیکن | منافقان
حال دا چه د آسمانونو او د زمک خزانه الله تعالی سره دی | خو منافقات په دې

مَنْفِقُونَ ۖ هُمْ يَقُولُونَ ۖ

لَا يَفْقَهُونَ ۝ يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا

نہ پوہیڑی | دوئی وائی | کہ چرے | مونہ واپس راؤ گھیرے | مدینہ تہ | نو خا مابہ ووباسی

نہ پوہیڑی۔ دوئی وائی چہ کہ مونہ مدینہ تہ پستنه لالہ شو، نو عزت مند خلق بہ

الْأَعْرَضَ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۖ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ

ذلیلہ والا | لہ ہفہ نہ | ذلیل لورہ | اوللہ دیارہ | عزت | اوددہ درسون دیارہ | اومؤمنانو دیارہ | اویکن

ذلیلہ کسان نرے نہ بھد ووباسی، او عزت خوبس داللہ او درسون | اود مؤمنانو دے خومانقان

الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ

منا فقان | نہ پوہیڑی | اے مؤمنانو! | غافلہ نہ نہ کری تاسو | مالونہ ستاسو

پہ دے نہ پوہیڑی۔ اے مؤمنانو! (یاد ساتی چہ) مالونہ او اولاد مود اللہ

وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

اونہ اولاد ستاسو | داللہ ذکر نہ | او شوک چہ | وکری | داکار | نو ہم دا خلق دی

ذیاد نہ منع نہ کری | او شوک چہ داسے وکری نو ہفوی تاوانیان

الْخُسْرُونَ ۝ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ

نقصان موند وکی | او خرچہ کری | لہ ہفہ نہ | چہ درکری وکری تاسو | وراپد لہ نہ | چہ راشی

پاتے شول۔ اومونہ چہ درتہ خہ درکری دی دھفہ نہ (پہ خیرات کہے) خرچہ کوئی دے نہ وراپد چہ یوتن نہ

أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ

یوتن لہ تاسونہ | مرگ | نو ووائی | اے زمارہ! | وے مہلت رانہ کرو تمانہ | لہ مودے دیارہ

مرگ پہ سر ودریڑی نو بیابہ وائی چہ اے زمارہ! ماتہ دیو خورے مہلت وے رانہ کرو

فَأَصْدَقَ وَآكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا

چہ ماخیرات کرے و | اوزہ شوے و | لہ نیکانو نہ | او ہیچ کلاہ بہ مہلت وکری | اللہ | یونفس تہ

چہ خیرات مکرے وے او پہ نیکانو کہے شمیر نشوے وے۔ او اللہ تعالیٰ ہیچا تہ مہلت نہ وکری۔

إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

ہر کلاہ چہ راشی | تیتہ ددہ | او اللہ | خبردار | لہ ہفہ نہ | چہ تاسوے کوئی۔

ہر کلاہ چہ نیتہ نے پورہ شی او اللہ تعالیٰ ستاسو دکارو نہ پورہ پورہ خبرے۔

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعَاتٌ

سورہ تغابن پہ مدینہ کہے نازل (شروع) پہ نامہ داللہ چہ تو مہربا دیازیات رحم کوئے | (اوپہ کہے ۱۸ آیتونہ اودوہ رکوع) |

داللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربا دیازیات رحم خاوند دے

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ لَهُ الْمُلْكُ وَ

ہاکی بیانوی | داللہ | کوم مخلوق | چہ پہ آسمانوں کہے | او کوم چہ | پہ زمکہ کہے دے | ددہ حکومت او

داللہ تعالیٰ ہاکی بیانوی خہ چہ پہ آسمانوں او پہ زمکہ کہے دی حکومت یوازے ددہ دے، او

لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي

دہ لہ دہ | ستاینہ | اوہم دے | پہ ہر شیز یاند | قدرت لروکے | ہم دے | چاہے
قول تعریفونہ دہفہ دی او ہفہ پہ ہر شیز پورہ قدرت لری۔ اللہ ہفہ دے چہ تاسو قول نے

خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

پید اکوئی تاسو | پس خُله تاسو | کافران کی | او خُله تاسو | مؤمنان دی | او اللہ | ہفہ خُتہ | چہ تاسو کوئی
پید اکوئی ، نو خُتہ در کینہ کافر دی او خُتہ مؤمنان دی او اللہ تعالیٰ ستاسو کارونہ وینی

بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ

کو دی | پیدائے کول | آسمانونہ | اوزمکہ | پہ حق سرہ | اوصورتے جو پکرو ستاسو
کو دی۔ آسمانونہ اوزمکہ نے سم سم پید اکول ، او ستاسو صورتونہ

فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ ۝ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

نوبنہ نے جو پکول | صورتونہ ستاسو | اودہ طرف تہ | واپس تل دی | دے پیزنی | ہفہ خُتہ | چہ پہ آسمانونہ کینے
نے جو پکول او چیرینا ستہ نے جو پکول اودہ طرف تہ واپس تل دی، ہفہ نہ کہ آسمانونہ اودہ کینے تول خیزونہ

وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

اوزمکہ کینے دی | او پیزنی | خُتہ چہ | تاسو پتہ توئی | او خُتہ چہ | تاسو بنکارہ کوئی | او اللہ | پوہہ دے
معلوم دی ، او ستاسو د پتہ او خُتہ کندو کارونہ نہ بنہ واقف دے او اللہ تعالیٰ تہ کہ زہونہ

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

پہ راز | د سینو | آیا نہ کہ راغلے تاسو تہ | خبر | دہفہ خلقو | چہ کافران و | لہ کتہ و پاند
قول رازونہ پہ بنہ شان معلوم دی۔ آیا تاسو تہ کہ پخوانو خلقو خبر راغلے نہ دے چہ تاسو و پاند نے کفر کرے دو

فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُ

پس و خکلو دوی | مصیبت | د خپل کار | اودوی د پاره | عذاب | دردناک دے | دا | خک چہ
نو ہفوی د خپلو کارونو پہ وبال آختہ شول او ہفوی د پاره دردناک عذاب مقہ دے۔ دا خک چہ ہفوی

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا

راغلی وودوی تہ | پیغمبران ددوی | دواضحو نخبو سرہ | نودوی وویل | چہ آیا بنیا دماپہ | مویتو لارے بنائی
لہ پیغمبران د پیرانستو نخبو سرہ راغلل ، نو مے وویل چہ آیا بشر بہ مویتو لارے چارے بنائی

فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ زَعَمَ

پس دگا انکارو کرہ | اومخنے واپو لو | او پروا ونہ کرہ | اللہ | او اللہ | بے نیازہ | ستالیے شو دے | گمان وکرو
نو ہفوی انکار وکرو اومخنے واپو لو او اللہ ہم دہفوی پروا ونہ کرہ او اللہ بے پروا دے د تعریفونو لائی دے کہ کافرانو خیال

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ۝ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي

ہفہ خلقو | چہ منکر دی | چہ | دوی بہ ہیجہ کد نہ شی راپاٹو | وولایہ | ولے نہ | زما د قسم وی بہ رب زما
دے چہ ہفوی بہ (دو بارہ) ہیجہ کد (ژوندی) نہ شی راپورتنہ کوئے۔ تہ وولایہ! چہ ولے نہ اوزما د کرب قسم دے

لَتَّبَعَنَّ ثُمَّ لَتَنْبَوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

خافا پر پوڙ ڪرڻ تي ٿا | بيا به | تاسو ته وڻوڪي شئي | هغه ڪه | ڇهه تاسو به ڪول | اودا خبره | الله ڪا پارڪه
ڇهه تاسو به خافا راپا ڇوڪي شئي | بيا به درته | خپل ٿول علونه | ڇهه ڪوته ڪوئي شئي | اودا ڪار الله تعالى ته ڏير آسان

يَسِيرٌ ۝ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَالنُّوْرَ الَّذِيْ اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ بِمَا

آسان ده | پس ايمان راوڙي | ڀهه الله | اودا ده ڇهه رسول | اودا ڀهه نور | هغه ڇهه | مون پر نازل ڪرو | اودا الله | لهه هغه ڇهه
ده | نو ڀهه الله تعالى | اودهه ڇهه رسول | او ڀهه هغه نور بابت ايمان راوڙي ڇهه مون پر راڻي ڇهه او الله تعالى

تَعْمَلُوْنَ خَيْرٌ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ

ڇهه تاسو ڪري | خبردار ڪ | ڀهه هغه ورڇ | ڇهه جمع به ڪري تاسو | ڀهه ورڇ | ڌ ڦياصت | هم دادا | ورڇ
ستاسو ڌ ڪارو نه خبر ده | ڀهه ڪومه ورڇ | ڇهه به هغه تاسو ڌ جمع ڪين | يعني ڌ ڦياصت | ڀهه ورڇ | ڇهه جمع ڪري | هم ده ڌ (سو)

التَّغَابُنِ ۝ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ

ڌ ڪجهه بيلا | اوڻوڪ ڇهه ايمان راوڙي | ڀهه الله | اوعل و ڪري | نيڪ | ٿور به ڪري | لهه ڌ نه | بدلي نه ڌ ڌ
زيان ورڇ ده | اوچا ڇهه ڀهه خدا ڀهه ايمان راوڙي وي | اوڌ | نيڪي ڪارو نه ڪوي | ٿو الله به ڌ هغه ڪنا هون به ڪري

وَيُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا

اودا اخل به ڪري ڌ | ڀهه ياغون ڪنه | ڇهه بهيري به | لاڻ ڌ هغه نه | نهرو نه | هميشه به وي | ڀهه هغه ڪنه | هميشه
اوهه ڀهه ڀهه | ڌ ڌ ياغون ڪنه | داخل ڪري ڇهه ڌ هغه (ڌ آون) | لاڻو ڌ بهيري | هميشه به | پڪنه | اوسيري

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ

هم دادا | ڪاميابي | لويهه | او ڪو موخو ڇهه | انڪار ڪرو | اودو روغ ڏي ڏي | زموڻر آيتون | هم داخلي دي
ڌا ڇهه لويهه ڪاميابي ده | اوچا ڇهه انڪار ڪري وي | او زموڻر آيتون ڏي | دروغ ڪري وي | ٿو هغوي

اَصْحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۝ وَيُسَّ الْمَصِيْرُ ۝ مَا اَصَابَ

دوزخيان | هميشه به وي | ڀهه هغه ڪنه | اويد ده | ڄاڻ ڌ ورتلو | نه رسيري
دوزخيان دي | ڇهه تل به | پڪنه پراڻه وي | اودهه ڇهه نه ڪاره ٿي ڪا وڻه ده | دنيا ڪنه | هي ڇهه مصيبت

مَنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۝ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُ

هي ڇهه مصيبت | مگر | ڀهه ڪم ڌ الله | اوڻوڪ ڇهه | ايمان راوڙي | ڀهه الله | ڌ هدايت ڪوي | ڌ ڌ نه
ڌ الله تعالى ڌ ڪم نه بغير نه راڻي | اوڻوڪ ڇهه ڀهه الله تعالى ايمان راوڙي هغه ڌ ڌ نه هدايتي

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ ۝ فَاِنْ

اوالله | ڀهه هر ڇهه ڀاڻي | ڀهه پوهه ڌ | اوڪم مني | ڌ الله | اوڪم مني | ڌ رسول | بيڪه ڇهه
او الله تعالى ڀهه هر ڇهه ڇهه پوهه ده | او تاسو ڌ الله ڀهه وينا عمل ڪوي | او ڌ رسول ڪم مني | نوڪر منو

تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

تاسو مگر واڙي | نو بيشڪه | ڀهه پيغبر زموڻر | رسول دي | ڀنڪاره | الله | نشته هي ڪو معبود | سو ڌ ڌ نه
ترس نه واڙولو | نو زموڻر ڌ رسول ڀهه ڌهه خوبس تش (ڪونه) | ڀهه ڇوڪر ڌ رسول دي | ڌ الله تعالى نه سوال معبود نشته

۱۵۸

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّي

اوپہ اللہ باندی | پکارا کہ چہ توکل وکری | مؤمنان | اے مؤمنانو ! | بیشک
او ایماندار کسان | بس پہ خدائے باندی پاور ساقی ۔ ستاسو پہ بنھو

مَنْ أَرْزَاكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا

خے ستاسولہ بیبیانوںہ | او (خے) ستاسولہ اولاد | دشمنان دی | ستاسو | پس تاسو اویریڈی لہ دوئی | او کہ چہ تاسوئی وکری
او اولاد کتبے خے ستاسو دشمنان دی ۔ نو دھغوی پہ حقلہ ویش و سیدی | او کہ معافی و رکری

وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ

اومخ وکری وکری | او بخینہ وکری | نو بیشک | اللہ | دیر بخینو | مہربان دی | بیشک | ستاسو مالونہ
اوستہ پکری وکری اووے بخینی ، نو اللہ بخینو مہربان دے ۔ بیشک ستاسو مالونہ اوستاسو

وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۵﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

اوستاسو اولاد | آزمیشت دی | او اللہ | سرہ دے | اجر | دیر لوئے | پس اویریڈی | د اللہ نہ
اولاد خویو آزمیشت دے ، او اللہ تعالیٰ سرہ دیر لوئے اجر دے ۔ نو د اللہ تعالیٰ نہ ویریڈی کوئی

مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْعَوْا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا ۚ لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ

خومرہ چہ تاسو کیڈشی | او واورئ | او حکم منی | او خیر کوئی | غورہ بہ وی | ستاسو پہ حق کتبے | او خیر
خومرہ چہ مووس رسی | او خیرہ اورئ اومک منی | او (د اللہ پہ لارہ کتبے) خیر کوئی دابہ تاسولہ غورہ وی | او کوک چہ

يُؤَقِّ شَحًّا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۶﴾ إِنْ تَقْرَضُوا

بچشی | لہ شومتیا | د نفس خیل نہ | پس ہم دوئی دی | کامیابہ | کد چرے تاسو قرض وکری | اللہ نہ
د نفس د شومتیا نہ بچشی | نو ہم دغہ کسان کامیاب دی ۔ کہ تاسو اللہ تعالیٰ لہ نبہ

قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۖ وَاللَّهُ

قرض | نبہ | نو د بہ غبرگ کوی دا | تاسو د پارہ | او معاف بہ کوی | تاسو | او اللہ
قرض و رکولو | نو هفہ بہ درلہ پہ خو غو چنڈہ زیاتوی او ستاسو قصور بہ معاف کوی | او اللہ تعالیٰ

شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿۷﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۸﴾

دیر قدر دان | دیر تحمل والا | بوہہ دے | پہ پستہ | او بیشکارہ خبرہ | غالب | خاوند د حکمت دی
دیر قدر دان او دیر تحمل والا | پہ پستہ | او خیر کسند ہر خے باندی بوہہ دے زبردست د حکمت خاوند دی

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

سوہ طلاق پہ مدنیہ کتبے نازل شواہ (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ تو مہربان دیر زیات رحم کوونکے دے | پہ دے کتبے ۱۷ آیتونہ او دوہ رکوع دی
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان د دیر زیات رحم خاوند دی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ

اے نبی ! | ہر کہ چہ | طلاق وکری تاسو | بنحو تہ | پس طلاق وکری دوئی تہ | او د د عدت پہ شروع
اے نبی ! (مسلمانانہ وواہد) | چہ بنحو تہ طلاق وکری وکری غورہ دی | نو د عدت د زمانہ نہ وراہی | دے وکری

وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ

اوشہیر وکری | دعت | ادا ویری | ذالہ نہ | چہ ستارے | مہ اوباسی | تاسو دینے | لہ کورو نو | دوی نہ

وَلَا تَخْرِجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

اونہ | خیلہ وئی | مکر | داچہ | دوی وکری | (خے) | بیجائی | بنکارہ | او دا | حدونہ دی | ذالہ

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ

اوخوک چہ | تیری | لہ | حدونہ | ذالہ نہ | نو بیشک | دہ ظلم | کور | پہ خیل خان | تہ نہ | پوہیہ | شاید | چہ | ذالہ

يُحَدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۚ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ

پیدا کری | پس لہ | دے نہ | (خے) | خبرہ | بیاہر | چہ | ادا ویری | خیل | معاد | تہ | نو | اوستا | دوی

بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِّنكُمْ

پہ | بنہ | طریقہ | یا | دوی | جدا کری | پہ | بنہ | طریقہ | او | گواہان | ونیسی | دہ | انصاف | پسند | لہ | خیل | قوم نہ

وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ

او ادا کری | گواہی | ذالہ | دہ | پارہ | دہ | دا | خبرہ | چہ | نصیحت | کوئے | شہ | پہ | دہ | (خے) | چاہتہ | چہ | ایمان | لری

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ

پہ | ذالہ | او | پہ | ویر | ذالہ نہ | نو | دہ | چہ | دہ | پارہ | لارہ | دہ | خلاصی

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

اورزق بہ | وکری | دہ | لہ | ہفہ | خائے نہ | چہ | دہ | تہ | بہ | گمان | نہ | وئی | اوخوک | چہ | توکل | کوی | پہ | ذالہ | باند

فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ

پہ | ذالہ | بس | دہ | لہ | بیشک | ذالہ | پورہ | کوئے | خیل | حکم | بیشک | مکر | دہ | ذالہ | دہ | خیز | پارہ

قَدَرًا ۚ وَلَيُّ يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ ۚ مَن نَّسَأِكُمْ إِن

یوہ | اندازہ | او کوئے | چہ | نا امید | شو | لہ | حیض نہ | لہ | بچو | ستامونہ | کہ | چرے

کَرِهَ ۚ - اوستا | پہ | طلاق | شو | بچو | کہے | شوک | چہ | دہ | حیض نہ | مایوسہ | شوی | وی | کہ | چرے

اَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ اشْهُرٍ ۚ وَفِي لَمْ يَحْضُنَّ

تاسو هغه شڪ وي | نوڌ دوي عدت دے | درے | مياشتے | اوڌ هغه بنجو | چه لا ورته حيض نه وي راغله
ستاسو شڪ وي | نوڌ هغوي عدت درے مياشتے دے | اوڌ غصے د هغه بنجو چه جلے لا راغلي نه وي

وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَبْتِ

او چه د حمل والا دي | ددوي عدت دادے | چه د وځيکوي دوي | حمل خپل | اوڅوک چه | وير يري
اوڌ اميد وارو بنجو ميعاد دادے ، چه اولاد نه دوشی ، اوڅوک چه د الله نه

اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ

د الله نه | نوڌ د پيداکړي | دده د پاره | په کار دده کيښي | آساني | هم دادے | حکم د الله | چه د نازل کړودا
ويره کوي نو الله به د هغه په هر کار کيښي آساني پيداکړي ، دا د الله حکم دے چه تاسو نه

إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَبْتِ اللَّهُ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمُ لَهُ

ستاسو طرف ته | اوڅوک چه وير يري | د الله نه | نوڌ په لرې کړي | له دهن | بد پايه دده | اوزيات به ورکړي | دده ته
را لير لے دے | اوڅوک چه د الله نه ويره ساق نو الله به ترے نه گنا هونه لرې کړي | او غنې اجر به ورته

أَجْرًا ۚ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ سَكَنْتُمْ ۚ وَمَنْ وَجَدَكُمْ

اجر | اوسوي دغه بنجو | کوم ځاي ته | تاسو اوس يري | په اندازه د طاقت خپل
ورکړي ، دغه (طلاقي شوه) بنجو د خپل حيثيت مطابق هغه ځاي ته اوسوي کوم ځاي ته چه تاسو اوس يري

وَلَا تَضَارُّوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ

اونا سو د ځاي ته تکليف مه ورکوي | چه سختي ورکوي | په دوي باندې | او که چر دوي وي | حمل والا | پس خرڅ کوڼي
اوڌ هغوي د تنکو له د پاره ورله تکليف مه ورکوي ، او که د هغوي خيسته وي | نو خرڅ خوراک

عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ

په دوي باندې | تر دے چه | دوي وځيکوي | حمل خپل | بيا که چر دوي ته ورکوي | تاسو د پاره | نوڌ ورکړي دوي ته
ورکوي ، تر دے چه اولاد نه پيداشي ، بيا که هغوي تاسوله (دغه) ماشوم پالي نو خپل (مناسب)

أُجُورَهُنَّ ۚ وَاتَّمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَنْ رَضِعَ

مزدوري ددوي | او مشوره وکړي | په خپل مينه کيښي | په بنه طريقه | او که چر | سختي وکړه تاسو | نو ته به ورکړي
اجرت ورله ورکوي | او په خپل مينه کيښي د رواج مطابق اجر خلاصوي | او که يو بل سره مو سختي راواخسته نو بله بنجو

لَهُ أُخْرَى ۚ ۚ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ ۚ وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهِ

دده ته | بله بنجو | او خرڅ وکړي | خاوند د فراخي | د خپله فراخي مطابق | او هغه چه | تنگ کړي شو | په دده
به (د ماشوم) پالنه کوي - مالدار له د خپله جلے مطابق خرڅه ورکول پکار دي | اوڌ چا چه لاس تنگ وي (آمدني)

رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يَكْفِي اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا

رزق دده | نوڌ د خرڅ وکړي | له هغه نه | چه ورکړي دده ته | الله | تکليف نه ورکوي | الله | هيڅ ته | مگر موافق هغه نه
ته کبه وي | نو پکار دي چه الله هغه ورکړي وي د هغه مطابق د خرڅ خوراک ورکوي الله په چا باندې زيات بار نه اچوي خو غومره

اِنَّهَا سَيَجْعَلُ اللهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَانَ مِنَ قَرْيَةٍ عَتَتْ

چہ دہلے کے ورگہی | جبر زبہ پیداکوی | اللہ | د تنگی نہ پس | آسانی | او غومره | کلی دی | چہ نافرمانی د کرد

چہ ورتہ (توفیق) ورگہی وی | اللہ بہ ورتہ د تنگی نہ پس فراخی راوی۔ او غومره کلی دی چہ د خیل رب او د

عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا ۝ وَعَذَّبْنَاهَا

د خیل رب د حکم | او د دہ د رسول تو (د حکم) | نو مونہ حسا و اخستو د دوی | حساب | سخت | او مونہ عذاب ورگہی دوی

هغه د پیغبرانو د حکم نہ منے منہ وارولو نو مونہ ورسره سخت حساب و کرد او مونہ هغوی نہ

عَذَابًا تَكَرَّرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۝

عذاب | ویر خراب | پس د دوی و حکم | و بال | د خیل کار | او دو | انجام | د دوی کار | نقصان

ویرہ در نہ سزا ورگہی۔ غرض دا چہ هغوی د خیلو کارو نو پہ و بال کئے راکیر شول او انجام دے دا چہ تاوان د وچت کرد

أَعَدَّ اللهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝

تیار کرے دے | اللہ | د دوی د پارہ | عذاب | سخت | پس او ویر پیری | د اللہ نہ | اے د عقل غاوندانو!

اللہ تعالیٰ هغوی له سخت عذاب تیار کرے دے، نو د اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی اے هوں پیرانو!

الَّذِينَ آمَنُوا ۝ قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رَسُولًا يَتْلُو

چہ | ایمان موراوے دے | بیشک نازل کرے دے | اللہ | ستا سوطر تہ | نصیحت | دیعی، یورسول | چہ لولی

چہ ایمان موراوے دے، اللہ تعالیٰ تا سوتہ نصیحت نامہ را لیری دے دے اور رسول دے را لیری دے چہ تا سوتہ

عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پہ تا سوا بند | د اللہ آیتو تہ | واضحه | د پارہ د چہ راویا سی | هغه خلق | چہ ایمان دے را ورو | او عمل دے کرد | نیک

د اللہ خرگند حکمونہ آوروں، چہ د ایمان او د نیک عمل خاوندان د

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۝ وَمَنْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا

له تیارو تہ | طرف در نہ پانہ | او خوک | چہ ایمان را وری | پہ اللہ | او عمل و کرد | نیک

تیارو تہ رہا تہ را و باسی او خوک چہ پہ اللہ تعالیٰ ایمان را وری او د نیک کارو نہ کوئی

يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

نو داخل بہ کردی دے | پہ باغونو کئے | چہ بهیری بہ | لاند د هغه تہ | نہرو تہ | ہمیشہ بہ وی | پہ هغه کئے | ہمیشہ

هغوی بہ داسے باغونو کئے داخل کردی چہ د هغه د اونو لاند بہ ولے بهیری، تل تزلہ بہ | پکئے اوسیری

قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ

بیشک نہ ورگہی دے | اللہ | دہ تہ | رزق | - | اللہ | هغه ذات دے | چہ بیای دے کرل | او دہ | آسمانونہ | او زمکہ (هم)

بیشک چہ دے سہی لہ اللہ ویرہ بنہ روزی ورگہی - اللہ هغه ذات دے چہ او دہ آسمانونہ د پیداکوی دے او د هغوی پہ شان

مِثْلَهُمْ ۝ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُمْ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

پہ شان دے | بیشک راوی | د دہ تہ | حکم | د دوی پہ مینے کئے | چہ تا سوتہ معلوم شے | بیشک اللہ | پہ هر غیز باند

زمکہ هم۔ پہ دے تلو کئے د اللہ حکمونہ را کو ویری چہ تا سوتہ معلوم شے چہ اللہ تعالیٰ پہ هر غہ قدرت

قَدِيرٌ ۚ وَآَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٦﴾

قادر دے | اوچے بیشکہ الله | احاطہ کرے دے | پہ ہر شے باند | پہ علم سرے۔
لری ، او د الله تعالیٰ علم د ہر شے نہ را چا پیرہ شوے دے۔

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ ۚ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سورہ تحریم پہ مدینہ کتبہ نازل شو (شروع) د الله پہ نامہ چہ کو مہربان و برزات رحم کو دے | او پہ ۱۲ آیتوں دے ۲۱ رکوع دی
د الله پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان و برزات رحم خاوند دے

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ

اے نبی! | تہ وے حرام کوے | حقہ تہ چہ حلال ہی د الله | تا دیارہ | تہ غواہے | رضامندی
اے نبی! | کوم خیز چہ درلہ خدائے ملاں کوے کھو وے حراموہے؟ | تہ خیلے بیبیانے خوشحالوں

أَزْوَاجِكَ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ

د بیبیانہ خیلو | او الله | بخینوئک | مہربان دے | بیشکہ واجب کرل | الله | تاسویہ | ماتول | د قسمون ستاسو
غواہے ، او الله بخینوئک مہربان دے ، الله تعالیٰ تاسولہ قسمونہ ماتول مقرر کر دی۔

وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذَا أَسَرَ النَّبِيُّ

او الله | ستاسو مالک دے | او ہم دے | پوہے | د حکمت خاوند دے | اوہ کہ چہ پتہ و دیلہ | نبی
او الله تعالیٰ ستاسو کا رساز دے | او دے پوہے د حکمت خاوند دے ، اوہ وقت را یاد کرہ چہ پیغمبر خیلے

إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۚ فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ

خنو بیبیانہ خیلو تہ | یوہ خبرہ | بیہر کہ چہ | بخنی بی وینود | ہفہ خبرہ | او ظاہر کرلہ ہفہ | الله
یوے بی بی تہ پتہ خبرہ و کرہ ، بیہر ہفہ دغہ خبرہ (چاہل چاتہ) بشکارہ کرہ ، او الله تعالیٰ پہ

عَلَيْهِ عَزَّوَجَلَّ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ

پہ نبی باند | نو نبی وینود | خند د خبرہ | او مخٹے وارلو | خند د خبرہ نہ | بیہر کہ چہ | نبی وینود دے تہ | ہفہ خبرہ
دے باند پیغمبر خبر کر و نو پیغمبر دے یوہ برعہ بشکارہ کرہ اوہ لے بشکارہ نہ کرہ بیہر پیغمبر ہم ہفہ بی بی تہ خبرہ وینود

قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا ۖ قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ تَتُوبَا

نو کہ وویل | چا وینودلہ تاتہ | دا خبرہ؟ | نبی وویل | وینودلہ ماتہ | پوہے | خبردار (خدائے) | کہ چہ تاسو دولہ توبہ کر
نو ہفہ ورتہ وویل چہ دا حال درتہ چا وویل و پیغمبر وویل چہ د علم خاوند خبردار (خدائے) راتہ حال وویل ، اے دو وارو

إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ

د الله پہ ورائی | پس بیشکہ کارہ شو دی | زہونہ ستاسو | او کہ چہ | تاسو د یویل مد و کرو | د نبی خلاف | نو بیشکہ
بیبیانہ | کہ تاسو د الله پہ ورائی توبہ و ویستلہ نو ستاسو زہونہ ہسہم را کجید لی دی او کہ چہ تاسو دو وارو د رسول خلاف دیو

اللَّهُ هُوَ مَوْلَاهُ ۚ وَجَبْرِئُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ

ہم الله دے | مدد کار دے | او جبرائیل | او میکائیل | مؤمنان | او فرشتے (ہم) | پس لہ دے نہ
بل مدد کو نو (یاد ساتی چہ) الله تعالیٰ د پیغمبر مدد کار دے او جبرائیل او میکائیل مؤمنان او دے نہ پس فرشتے ہم دے

ظَهَرَ ۵ عَسَى رَبُّهُ ۖ إِن طَلَّقَنَّ ۖ أَن يَبْدِلَهُ ۖ أَزْوَاجًا

مرد دیکارے دی | نزد سے دکا | چہ رب ددہ | کہ پڑدنی | تاسو طلاق درکری | انواللہ | بہ بدلہ بخورکری ددہ | بی بیانے
مرد دیکارے دی | داکیدے شی چہ کہ پیغمبر | تاسو لہ طلاق درکری | نواللہ | بہ ورلہ ستا سو پہ عوہن کئے غورینے

خَيْرًا مِّنْكَ ۖ مُسْلِمًا ۖ قِنْتُ تَبَيَّتْ عِبْدَتِ سَلَحَتِ ثَبَيَّتْ

غورہ | لہ تاسو | فرمان بردارے | باور کوونکے | دغا کوونکے | توبہ کوونکے | عبادت گنارے | روژہ دارے | کنڈے
بی بیانے درکری | مسلمانے ، مؤمنانے ، فرمان منونکے | توبہ و بیستونکے عبادت کوونکے روژہ لرونکے دغاوندانے

وَأَبْكَارًا ۖ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا

او پیغلے | اے دایمان خاوندانوا | اوستائی تاسو | خانو نہ خیل | او خیل کور والا | لہ اور نہ | چہ خشاک | ہفے بہ
نہ پاتے او پیغلے | اے مؤمنانو ! خیل خانو نہ | او خیل کور والا | ہفے اور نہ | اوستائی چہ دہ خشاک

النَّاسُ وَالْحَجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا

خلق | او کانری دی | پہ کہ (مقرر دی) | فرشتے | سخت خویہ | زور آورے | چہ نافرمانی نہ کوی | ادا لہ | خہ
بتیادم او کانری دی ، پہ ہفے باندی سخت خویہ مضبوط فرشتے مقررے دی چہ پہ ہیٹ کارکے | اللہ تعالیٰ

أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۖ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا

دکھم درکری دوتی | او دوتی کوی | دہہ چہ دوتی | تہ حکم و کیے شی | اے کافرانو ! | تاسو بھانے مجبوروی
نافرمانی نہ کوی او ہم ہفے کارکوی دکوم چہ هغوئی تہ حکم کو لے شی | اے کافرانو ! | نن ورخ | عذر معذرت

الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تَجَزُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

نن ورخ | بیشک تاسو بہ بدلہ درکولے شی | دہہ غہ | چہ تاسو بہ کول | اے دایمان خاوندانوا !
مہ کوئی | تاسو تہ خو بس ہیلہ | دخیلو کارونو سزا درکیدے شی | اے مؤمنانو !

تَوْبُوا ۖ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا ۖ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

تاسو توبہ کری | ادا لہ | پہ ورائی | توبہ | رشتینے | امید دے | ستا سو بہ | لرے کری | لہ تاسو | مہا ہونے ستا سو
د اللہ پہ ورائی | رشتینے توبہ | اوبامی | امید دے | چہ ستا سو رب ستا سو گنا ہونہ لہ تاسو نہ لرے کری

وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ

او داخل بہ کری تاسو | باغونو تہ | چہ بھیڑی بہ | لاندی دہہ نہ | نہرو تہ | پہ ہفے درخ | چہ نہ بہ رسوا کوی | اللہ
او تاسو یہ پہ داسے باغونو کئے داخل کری | چہ دہہ لاندی بہ ولے بھیڑی | پہ ہفے ورخ | بہ اللہ تعالیٰ نبی

النَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

خیل نبی | او ہفے کسان چہ | ایمان راوڑو | ددہ سرہ | نور ددوی بہ | منڈے وی | ددوی نہ دہاند
او دہہ مؤمنان ملگری نہ شرموی | خیل نور بہ ترے نہ ورائی | او نبی طرف تہ روان

وَيَأْتِيَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورًا وَغُفْرَانًا ۖ

او ددوی نبی طرف تہ | ددوی بہ وائی | اے زہونہ رہہ ! | پورہ کرا | مونہ پادہ | نور زہونہ | او و بختہ مونہ
وی ، او داپہ وائی چہ اے زہونہ رہہ ! | دارنہ | رالہ ترا خیرہ پورے قائمہ سانہ | او بختہ رانہ وکرا

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
بیشک تہ | پہ ہر شیز باند | قادر ہے | اے نبی | جہاد کوئی | کافرانو | او منافقانو سرہ
تہ | پہ ہر شہ پورہ پورہ قدرت لرے - اے پیغمبرہ | د کافرانو او منافقانو سرہ جہاد کوہ -

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَبُسْ الْمَصِيرُ ۙ ۝ ضَرَبَ اللَّهُ
اوستحق کوہ | پہ دوئی باند | او غلظے ددوی | دوزخ دے | او بد دے | خلے دورتلو | بیان کرو | اللہ
اوپہ ہغوی سختی کوہ | او دھغوی تیکانوہ دوزخ دے او ہغہ چیر خراب خائے دے - اللہ تعالیٰ کافرانو
مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ امْرَأَتُ نُوحٍ ۖ وَامْرَأَتُ لُوطٍ ۚ كَانَتَا تَحْتَ
یومثال | دھغہ کسانو | چہ منکر دی | د شیخے د نوح | او د شیخے د لوط | وے دادواہ | دلانید نکاح
پارہ | د نوح | د شیخے | او د لوط | د شیخے مثال بیان فرمائے - ہغہ دواہہ زمونہ لہ

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ ۖ فَخَانَتْهُمَا ۖ فَلَمْ يَغْنِيَا
د دوؤ بندکانو | زمونہ لہ بندکانو | چہ دواہہ نیکان وو | پس د دواہہ بیخو خیانت و کرو د دوؤ سرہ | نو ہغہ دواہہ پہ کارانغل
بندکانو نہ | د دوؤ نیکانو بندکانو پہ نکاح کئے وے ، مگر ہغوی دواہہ د دوئی حق صالح کرو نو ہغہ دواہہ بندیا
عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۝

د دوئی | د اللہ پہ مقابلہ کئے | ہیٹھم | او حکم و شو | چہ تاسو دواہہ داخلے | اورتہ | داخلید و نکو سرہ
د اللہ پہ مقابلہ کئے دھغوی ہیٹھ پہ کارانغل اوڑ و وکیل شو چہ د نورو نورو نکو سرہ تاسو دوزخ تہ ورننوزی -
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ ۖ إِذْ
اوبیان کرو | اللہ | یو (بل) مثال | دھغہ کسانو د پارہ | چہ ایمانے راوڑے | د فرعون د شیخے | ہر کہ چہ
او اللہ تعالیٰ مؤمنانو د پارہ | د فرعون د شیخے مثال پیش کوئی ، ہر کہ چہ

قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
کہ وکیل | اے زمارہ ! | جو کہہ | ماد پارہ | دخیل خان سرہ | یو کور | پہر جنت کئے | او خلا را کہہ ماتہ | لہ فرعون نہ
ہغہ دعا و غوہستلہ چہ زمارہ ! مالہ پہ جنت کئے پہ خیل خوا کئے یو کور جو کہہ | او ماد فرعون او دھغہ د
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ ۱۱ ۖ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ
اوددہ د عمل نہ | او خلا را کہہ ماتہ | لہ قوم ظالم نہ | او د مریم نور د عمران
د کافرانہ عمل نہ بیچ و ساتہ او ماد ظالمانو نہ ہم بیچ و ساتہ - اوبل د مریم مثال و رکوی چہ د

الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقْتَ
چاچہ | بیچ ساتے وو | خیل نوم ناموس | نومونہ پوک و هلو | پہر کہنے | خیل روح | اودے تصدیق و کرو
عمران نور و کہ چہ خیل نوم ناموس نے بیچ ساتے وو نومونہ (دھغہ) پہر (کرپوان) کئے خیل روح پوک و هلو او ہغہ د

بِكَلِمَةٍ رَبِّهَا وَكُتِبَ وَكَانَتْ مِنَ الْقَتِيلِينَ ۝ ۱۲ ۖ
د خبرو | د رب خیل | اوددہ د کتابونو | او داوہ | لہ فرمانبرداری نہ
خیل رب خبرے او کتابونہ و مثل او ہغہ لہ فرمانبرداری نہ و